DEVLET

ey Türk kendine dön..

Milliyetçi, siyâsi, Haftalık Gazete

ÜÇÜNCÜ YIL

31-5-1971

113

YILDIRIMLAR YARATAN BİR IRKIN AHFADIYIZ

İSTANBULUN FETHİNDE 518. YIL

SELÂM

AMİPLERİN ÇABASI

Amipleri bilir misiniz; hani şu tek hücreli hayvanlar, o yana bu yana garip uzantıları vardır. Yapışkan ve kaygandırlar. Kişinin midesini bulandırır görüntüleri.

Bakıyorum da gerçek yavaş yavaş belirlenir, bazı kişilerin ayakları suyun dibine varırken; — o nasıl dipse hıyanet yolunları örmüş her bir yanı — bunca yıldır milliyetçi cephenin ıstırabını istihfafla karşılayanlar, uyarışlarına kulak asmayanlar, hattâ fakültelerdeki ülkücülerin mücadelelerini gereksiz bulup; «Canım hükûmetin kuvvetleri varken, size mi düşer...» diye başlayarak uzun ve mantıksal (!) nutuklar çekenlerin bir kısmı sus pus olup otururken, bir kısmı da süratle amip leşmekte.. Kaymakta, yapışmakta, kuzuciliğini bulaştırmakta.

Bakmayıp tek hücreli beyinlerinin gücüne, çevreyi kandırabilme umudunun peşinde.

«Büyük suç»a ortak arama çabası.

Memleketi, cehennemin dibine boy atmak isteyenlerin uğraşına, bir bağışlatıcı sebeb bulma sevdası.

Haini, mazur gösterebilme kaygısı.

Sonu boş ve de iğrenç bir çaba mı; diyorsunuz? Aslında bu, Nasrettin Hoca nın, göle yoğurt çalması misâli, «Ya tutar sa» umududur. Çünkü uzantılarının biri ordaya dönüktür ve övgüleri vardır ordu ya, alkışları da.

Ne kötü övgülerdir onlar ki, sahtelikleri ayan beyan bellidir. Ne rahatsız edici «yaranma» alkışlarıdır onlar ki, sesleri sadece kulak tırmalar.

Ülkücülere bulaştırılmaya çalışılan pislik, suç ortaklığına itiş; yeniden yaratmak istedikleri ise Demirel'in şahsa özel demokrasisindeki tutumudur.. «İt dişi, domuz derisi, birbirlerini yesin gençler, iki tarafı da aynı şekilde suçlama ve cezalandırma taktiği güdülürse...» Demirel ve hükûmeti böyle bakmıştı yıkıcı ile tutmaya çalışanın kavgasına. Bölmek isteyenle, birlik isteyenin kanlı mücadelesine. Koltuğunu, vatan hainî ile vatansever arasında kurduğu tarafsızlık köprüsüne perçinlemek sevdasındaydı. Koltuk ters döndü.

Şimdi amipler kayarak, bulaşarak, bazen ciddî ve bazen sırıtarak haini mazur gösterebilmek için, Ülkücülerin varlıklarını öne sürmektedirler. Ve sanki Sıkı Yönetime yön vermek istercesine, eski bildik, geri tepen «garip tarafsızlık» tutumunu geri getirmeğe çalışmaktadırlar. Pek tabiî büyük bir kin yatmaktadır bu çabanın gerisinde. Çünkü amipler iyi bilirler ki; Ülkücülerin zorlu mücadelesi olmasaydı, fakültelerin tümü şimdiye değin çoktan hainlerin ellerine geçmiş olacaktı. O zamanlar, yıkımı durdurmaya çalışan ve kurşuna karşı şuurlu bir inançla giden tek kuvvet; Ülkücü gençlerdi.

İşte bir türlü bağışlayamadıkları, fakültelerin tümünün ele geçirilmesini engelleyen bu kuvvete, çirkin uzantılarını yapıştırarak, ondan intikam almak istemektedirler.

Zavallı tek hücreli hayvanlar!... Nekadar gülünç olduklarının bile farkında değiller.

Emine Işınsu

HAFTA'nın portresi

«Kızıl İdeoloji Mensupları Vatanımızı Parçalamağa Ve Millî Varlığımızı Yıkmağa Çalışıyorlar!..»

TAĞMAÇ

12 Marttan bu yana isabetli beyanatları ve davranışlarıyla kamu oyunun dikatlerini üzerinde toplayan Orgeneral Memduh Tağmaç, 27 Mayıs dolayısıyle yaptığı konuşmada, son Türk Devletini yıkmak üzere teşkilâtlanan komünistlerin faaliyetlerine tam ve doğru teşhisi koymuştur. Bu münasebetle sayın Tağmaç'ı haftanın portesi olarak seçiyor ve yaptığı konuşmayı tam metin halinde yayınlıyoruz.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Memduh Tağmaç'ın Türk Silâhlı Kuvvetlerine gönderdiği mesaj özetle şöyledir:

«Tarih boyu hür yaşamış büyük Türk ulusunun, aziz Atatürk'ten devraldığı hür ve müstakil Türk devletinin anayasal haklarını 27 Mayıs devrimi ile yeniden millete iade eden Türk Silâhlı Kuvvetleri, bu eserini 22 Şubat ve 21 Mayıs olaylarında tekrar yok etmek isteyenlere, layık oldukları kahredici cevabı vermiş ve bu varlığın muhafazası için şimdiye kadar her türlü çabayı harcamıştır. Bütün bunlara rağmen bir kaç yıldanberi, bir yandan milletin temiz din duygularını tahrik ederek, onu, bir orta çağ taassubuna sürüklemek isteyen bir kısım geri kafalıların yanında, kaynak ve desteği dışarıda bulunan kızıl ideoloji mensuplarının, yüzyıllarca uğrunda can verdiğimiz bu vatan topraklarını parçalamak, milletin hürriyetini, namus ve şerefini ve millî varlığını yok ederek bir köle haline getirmek için nasıl silâhlı çeteler kurduklarını, işledikleri cinayet ve eylemerle bu devleti nasıl bir felâket uçurumunun kenarına getirdiklerini artık görmeyen, bilmeyen tek bir vatandaş kalmamıştır.

Atatürk'e içtenlikle bağlı, millî bağımsızlığın sorumluluğuna bütün varlığıyla inanmış bulunan kahraman Türk Silâhlı kuvvetleri nihayet bu azgın sürülere dur emrini vermek zorunda kalmış, bu asil hareketi ile yüce milletimizin bir kere daha takdir ve hayranlığına mazhar olmuştur.

«Tüm millî varlıklarımıza saldıran bu anarşik ve kanun dışı hareketleri kısa zamanda yok ederek Milleti huzura kavuşturacağına ve gereken reformları yapacağına inandığımız devletimizin emrindeki silâhlı kuvvetlerimizin bütün personeline, şerefli görevlerinde sonsuz başarılar diler, bu mesut yıl dönümünde en büyük komutanından en kıdemsiz erine kadar her biri teker teker üstün vatan sevgisi, engin disiplin ruhu, fedakârlık ve kahramanlık duygularıyle dolu olan şanlı ordumuzun, aziz milletimizin Hürriyet ve Anayasa Bayramının kutlu ve mutlu olmasını dilerim.»

POLİGON

GÖNÜL BİR..

İki güzel su doldurur pınarda
Pınar güzel; güzel iki gönül bir.
Güzel sevmek güzel ama baharda
Bahar güzel; güzel iki gönül bir.

Güzelin gülüşü, pınarın sesi
Gül, kekik, menekşe kokar nefesi
Zor şeydir bir gönlü üçe bölmesi
Dünya güzel; güzel iki gönül bir.

Çıra oldum sevgi beni yakıyor
Pınar dertli, dere sarhoş akıyor
Solar bile güzellere bakıyor
Solar güzel; güzel iki gönül bir.

Tükendi dermanım, durdum kenar.
Düşecektim tutunmasam çınara
Bir yokuştan üç yol iner pınara
Yollar güzel; güzel iki gönül bir.

Kış gelse de kar bulutsuz yağmıyor
İki sevgi bir gönüle sığmıyor
Meyva birdir iki dalı eğmiyor
Dallar güzel; güzel iki gönül bir.

Abdürrahim Karakoç

AYLIK ÜLKÜCÜ FİKİR VE SANAT DERGİSİ ÇIKTI... İSTEYECEĞİNİZ ADRES: POSTA KUTUSU 211 KIZILAY/ANKARA

KOMÜNİZMLE SAVAŞ

Yazan : Prof. Remzi Oğuz Arık

Fiyatı : 5.— Lira

P.K. 284
Bakanlıklar
ANKARA

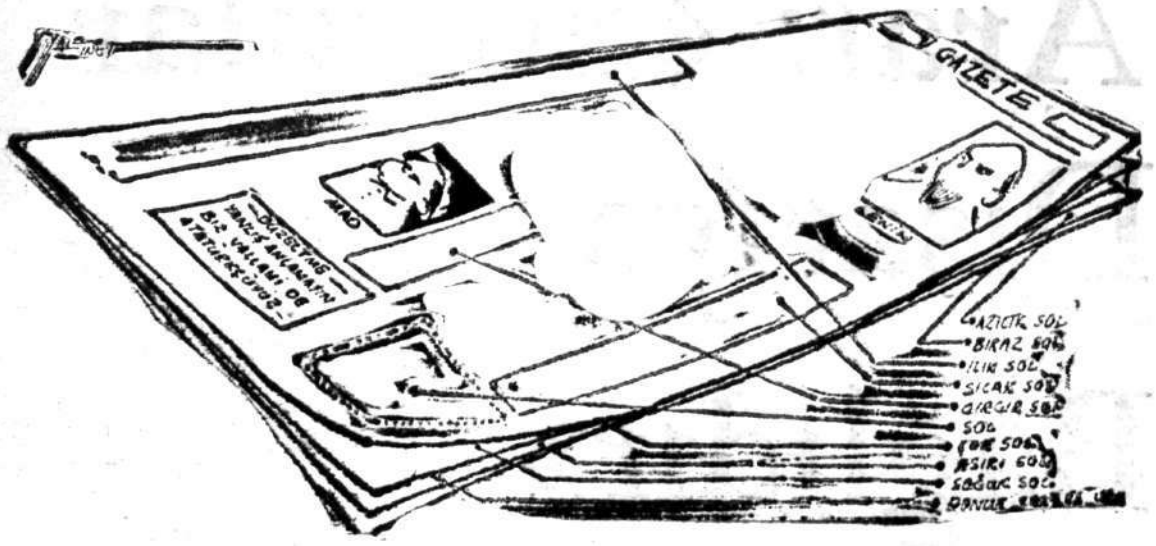

YAZISIZ

DEPREM

Dam, kubbe, mahalle, köy... Mezarlık şimdi..
Mevsimlerin insâfına kaldık, şimdi...
Yer yer, ezilip ölenlerin gövdeleri,
Öksüz, yuvasız başlara yaştık, şimdi!

11 YIL SONRA

BAŞYAZI

27 Mayıs 1960 ı onbir yıl geride bıraktık. Partizanlığın bir memleketi nelere kadar götürülebileceğini milletçe hep birlikte o günlerde gördük ve yaşadık. En büyük şehirden köylere kadar, insanlarımız, başka milletlerin mensuplarıymış gibi, mezarlıktan kahvelere dek iki kampa ayrılmış, yekdiğerine kin ve garazla dolu bulunuyordu. Memleketimizde soğuk rüzgârlar esiyor, tansiyon son haddine kadar gerilmiş, Türkiye terkedilen bir ülke haline getirilmişti. 27 Mayıs 1960 öncesini her yönüyle hatırlayalım..

Türk milletinin tarihine neden bir 27 Mayıs eklenmiştir? Bu sorunun cevabı objektif ve vatanperver ölçüler içinde verilmelidir. Bayar ve İnönü hayattadır. Bu iki şahsiyetin hayat görüşü bakımından aralarında fark yoktur. Aynı görüşü paylaşan iki ihtiyar politikacının Türkiye'yi, Atatürk'ün ölümünden sonra kardeş kavgasına kadar sürüklemelerinin anlamı nedir? Aynı kafa yapısındaki bu kimselerin, şahsi ihtiras bakımından hangisinin geride kaldığını tesbit edebilmek oldukça zordur. Bize göre Türkiye 30 yıldır bu ihtirasın kurbanı olmuştur.

Çok temiz duygularla, bu tehlikeli gidişi durdurmak üzere gerçekleştirilen 27 Mayıs hareketi, 6 ay gibi kısa bir süre sonra 13 Kasıma itilmiş ve böylece de hareket saptırılmıştır. Memleketi bir müdahale ortamına iten ihtiyar politikacının biri ekarte edilirken öbürü ihtilalcileri birbirine düşürmüş ve sonunda kendisini iktidara getirtmişti. 27 Mayıs'ın üzerinden bugün tam 11 yıl geçmiş bulunmaktadır. Hatırlanacağı üzere 27 Mayıs henüz heyecanını muhafaza ettiği sırada ihtilâlciler iki gruba ayrılmıştı. Bunlardan, birincisi İnönü'nün talimatlarına göre hareket eden guruptur ki, «Hemen seçime giderek devletin idaresini partilere devredelim» diyordu. Buna karşılık Türkeş'in liderliğinde toplanan ve adlarına sonradan 14'ler denilen gurup teşekkül etmişti ki, iki noktada İnönistler diyebileceğimiz birinci grupla görüş ayrılığı içinde idi. 1. «Silâhlı Kuvvetler Türk milletinin bütününe aittir. Her türlü hareketinde partiler üstü kalmak mecburiyetindedir. Bir partiyi tutar şekilde hareket etmesi, Türk ordusunun şanlı tarihine aykırıdır. Bunun için, Demokrat parti yeni kapatılmış, büyük kitle de CHP'ye muhtalif bulunduğundan, bunların tavsip edecekleri bir siyasî kuruluşun meydana getirilmesi için zamana ihtiyaç vardır. 2. 27 Mayıs hareketi herhangi bir hükümet darbesi değildir. Yani bir siyasî ekibi indirip, başka bir siyasi ekibi iktidar yapmak üzere yapılmamıştır. Bunun çin memleketimizde tam demokrasi ortamının doğmasını sağlamalıyız. Milletimizin fertleri arasındaki düşmanlık duygularının ortadan kaldırılması ve aynı milletin mensupları olarak kader birliği içinde birbirlerine karşı saygılı münasebetler içine sokulmaları lâzımdır. Ayrıca, partilerin oy kaygusu ile yapmaktan kaçındıkları köklü reformları gerçekleştirmek mecburiyetindeyiz » diyorlardı. Kısaca yukardaki şekilde özetlenebilecek olan komite içindeki görüşlerden birincisini temsil edenler mücadeleyi o gün için kazandılar. Arkasından da İnönü iktidara geldi. Fakat bugün, mücadeleyi kazananlar ikinci görüşü savunanlar olmuştur. 11 yıl sonra devletimizin varlığına yönelen tehlike karşısında durumu müdahale etmek mecburiyetinde kalan silâhlı kuvvetlerimiz, hedefi çok iyi tayin ettiğinden bugüne kadar cesur ve isabetli kararlar almıştır. Ancak komünizm tehlikesinin önlenmesiyle birlikte bazı sahalarda reformlar yapılmasını da kaçınılmaz olarak görmüştür. Bunlar 11 yıl önce yapılması gereken ve İnönistler tarafından önlenen reformlardı. Yalnız Erim kabinesinin reformları nasıl anladığı ve ne şekilde gerçekleştireceği ayrı bir konudur. Türkeş ve arkadaşlarının 11 yıl sonra da olsa haklılıklarını gösteren başka bir delil de, o gün İnönist olarak bilinen Tabii senatörlerin, bugünkü durum ve tutumlarıdır. Tabii senatörler 11 yıl önce İnönü'yü «Büyük kurtarıcı» olarak görüyor ve emirlerine uymakta yarış ediyorlardı: Ama bugün, Türkiyeyi tek parti, tek şeref idaresi altında, tam 12 yıl yönettiği halde memlekete bir şey kazandırmayan İnönü'yü iyi tanımışlardır ve tavırlarını da buna göre yenilemişlerdir.

Bizce asıl 27 Mayıs hareketini saptıran, İnönü, 11 yıl sonra Türkiye'nin tekrar bir çıkmaza girmesinde büyük rol sahibidir. Komünizmin millet varlığını tehlikeye sokacak kadar azgınlaşmasının iki sebebi vardır. Biri, 13 Kasımda işlenen hatadır ki, müsebbibi İnönü'dür. İkincisi, her türlü kanunsuz hareketlere karşı memleketi başıboş bırakan Demirel'dir.

Şimdi İnönü, yine gayrete düşmüştür. Örfi İdareye karşı girişilmiş olarak gördüğümüz İnönü'nün bu tutumu, bize ister istemez, 27 Mayıs'ı takip ede ngayretini düşündürdü. Bütün bu işleri İnönü'nün kötü niyetiyle yaptığını iddia etmiyoruz. Her halde, kendi ölçüleri için de bir vatansever olduğundan da şüphe etmek mümkün değildir. Ancak uzun vadede aldığı tedbirlerin hiç biri isabetli olmamıştır. 1924 Anayasası gibi 1961 Anayasası da onun eseridir Ve ikisinin de yetersiz olduğunu iddia kendisine düşmüştür. Velhasıl İnönü bu günkü iddiasına yarın muhalefet etmiş, yine de başkalarını suçlamıştır. Türkiyeye ciddi yön verebilmek için İnönü meselesine tam ve doğru teşhis konulmalıdır. İnönü, Atatürk'ün ölümünden beri devraldığı Türkiye'yi siyasî, iktisgadî sosyal ve idari bakımdan bu günkü duruma getiren bir numaralı simadır. «Yanlış hesap Bağdat'tan döner». Bizim ise artık Bağdat'tan dönecek hesabımız kalmamalıdır.

DEVLET

yorum düşünce ve OLAYLAR

Arar: «Solcular Dışarıya Bağlıdır»

26 Nisan'da bir ay devam etmek üzere 11 ilimizde ilân edilen sıkıyönetim, 25 Mayıs günü yapılan Türkiye Büyük Millet Meclisi Ortak toplantısında verilen bir kararla, iki ay daha uzatıldı. Bu sürenin sonunda sıkıyönetim ilânını gerektiren sebepler ortadan kalkmamış olursa, Türkiye Büyük Millet Meclisi bu yönetimi yeniden uzatabilecek. Ancak her defasında en çok iki ay süreli karar verilebilecek.

ARAR
«Haklı konuştu»

● Hükûmetin Açıklaması

Sıkıyönetimin uzatılması ile ilgili görüşmeler sırasında, hükûmet adına konuşan Adalet Bakanı İsmail Arar'ın açıkladığı gerekçeler dikkate değerdi. Bakan, Türkiyenin bütünlüğüne kasteden hıyanet hareketlerinin öğrenci hareketleri olamayacağı yolundaki artık yaygınlaşan kanaati bir daha belirttikten sonra, «Aşırı Sol» diye nitelediği komünist hareketlerinin sıkıyönetimin ilânından sonra da devam ettiğini belirtmiş ve bunun delili olarak bazı açıklamalarda bulunmuştu. Buna göre, sıkıyönetimin ilânından beri Ankara'da 8 patlama kaydedilmiş, İstanbulda bir banka soyulmuş ve bir diplomat kaçırılıp öldürülmüştü. İzmirde, bir komünist milianın kendisini yakalamak isteyen polisleri yaraladıktan sonra ancak ölümcül bir yara aldıktan sonra ele geçmiş, başka bir militan olan kardeşinde de yakalanmıştı. Ayrıca, büyük şehirlerden, solcu tâbirince «kırsal alanlar»a kaçan çeşitli militan grupları ele geçmiş, güney sınırlarımızdan gelen «El-Fetih» eğitimli eşkiya adayları yakalanmıştı. Adalet Bakanı «Bütün bunların zaman zaman çeşitli ülkelerde görülen zabıta vakaları olarak görülmeleri ne imkân yoktur» diyordu. Zamanında müdahale edilmeseydi, yurdumuzun telâfisi imkânsız çok vahim bir tehlike ile karşı karşıya kalacağını söylüyordu.

Bakan bu sözlerinde elbette haklıydı. Geçen haftanın sonunda İstanbulda yapılan bir aramа tatbikatında bir cephaneliği dolduracak oranda silâh ve mermi ele geçirilmişti Komünistlerin, evvelce olduğu gibi hücre esasına göre çalıştığı ve şimdiye kadar yürüttükleri «Şehir Gerillası» harekâtını «Kır Gerillası» harekâtına dönüştürecek tedbirler aldıkları anlaşılmıştı. Çoğunun yurt dışında eğitimi gördükleri tesbit edilmişti. Bunların «Halk Kurtuluş Ordusu» veya «Halk Kurtuluş Cephesi» diye adlar takınması, işi hükümetle pazarlığa kadar götürmeleri cüretlerini ne derece artırdıklarının açık örneği idi.

Sıkıyönetim bütün bunlara elkoymuş ve ihanet şebekesinin ortaya çıkarılmasında büyük mesafeler kaydetmişti Bu işin tamamlanması, bunun için de sıkıyönetimin uzatılması gerekirdi.

● İnönü'nün Fikri

Hükümet sözcüsü ve Adalet Bakanı İsmail Arar'ın yaptığı konuşmada, sıkıyönetimin uzatılmasını teklif eden konuşmadan sonra, grup sözcüleri de söz alarak, gruplarının bu konudaki görüşlerini belirttiler. Bunlardan biri olan CHP grupu sözcüsü Necdet Uğur, Bermutad aşırı sol karşısına bir «Aşırı Sağ» dikme yoluna gitmiş, solcuları ezen sıkıyönetimin bu «Aşırı Sağ» karşısında hareketsiz kaldığını imâ yollu belirterek bunu tenkid etme yolları aramıştı.Sözlerinin aynı zamanda CHP Genel Başkanının görüşlerini aksettirdiğini söylemeyi de ihmal etmeyen Uğur, aklınca «Bazı çevreler»e direktif vermek istemişti.

● Sıkıyönetim Uzatılıyor

Fakat önemli olan, bütün grup sözcülerinin bütün pliği pazara çıkarmış sol ihanet hareketinin yarattığı vahim ve acil tehlikeyi kabulde oybirliği etmiş olmalarıydı. Sonuç olarak, sıkıyönetim iki ay daha uzatılmıştır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, sıkıyönetimi uzatmak suretiyle, hiç şüphesiz, isabetli bir karar vermişti. Sıkıyönetimin ilânı ile, yurdumuz iki yıldan beri süregelen anarşinin meydana getirdiği huzursuzluk ve tedirginlik ortadan büyük ölçüde kalkmıştı. Milletimizin bütünlüğüne kastedenlerin birer birer yakalanıp, anarşi yuvalarının dağıtılmağa başlanması da milletimizin güven duygusunu artırıyordu. Geçen bir aylık süre içinde, komünist yuvalarının pek çoğu ortaya çıkarılmış, bunların nasıl bir ihanetin içinde oldukları tesbit edilmişti Aradan geçen zaman, Türk halkının yurdumuzun için de bulunduğu tehlikeyi anlamasına yetmiş; girişilen anarşi hareketlerinin bir «devrim» çabası olduğu yolundaki dolmaları yutma eğilimi gösteren bir takım saf vatandaşların da uyanmasını sağlamıştı .

Sıkıyönetimin başladığı ve bitirmek zorunda olduğu çok önemli işler vardı. Türk yurdunu parçalamak. Türk Milletini kızıl esaretin pençesine sürüklemek isteyenlerin çoğu yakalanmış, çoğu yakalanmak üzere idi Bunların şerefli Türk hâkiminin karşısına çıkarılıp Türk kanunlarının gerektirdiği cezalara çarptırılması Türk Milletinin bu ihanet çetesinin şerrinden kurtarılması gerekiyordu. Olaylar tam bir gelişme

---

Ergenekon MEKTUPLARI

518 YIL SONRA..

İstanbul'un fethinden 518 yıl sonra devletimizin içinde bulunduğu kritik durumu göz önüne alınca, Fâtih'in devlet bekası, devletin bütünlüğü için katlandığı fedakârlıkları, devlet adamında aradığı vasıfların doğruluğunu, mükemmeliğini anmamak mümkün değildir. Gerçekten, âlim, ve sanatkâr, olduğu kadar daha fazla bir askerlik ve siyaset dehası olan Fâtih beşerî egoizmini mânevî feragate ferdî dâvalarını kütle menfaatine, şahsî ihtiraslarını cemiyet kaygılarına çevirdiği gibi şuurlu bir mümin, takipçi bir devlet adamıdır.

Burada, herbiri bir insanı büyük yapmaya yeten hasletlerinden bahsetmek istemiyorum. Kanunnamesine koyduğu bir maddeden ve vezirine söylediği bir sözden bahsetmek, günün mânasına daha uygun düşer, kanaatindeyim. Bilindiği gibi Fatih'in kanunnamesinde şöyle bir madde vardır:

«Ahlâfımdan her kime saltanat nâsip ola. Nizam-ı âlem için karındaşların katlede. Cümle ulemâ bunda karar kılmıştır. Onunla amel ide.»

Fâtih'in bu hükmünü insanî duygulara aykırı bulunanlar çıkmıştır. İnsan kardeşini, evlâdını katleder mi diye sorulmuştur. Fakat, burada insanî duygudan mahrum olmaktan çok bir fedakârlık söz konusudur. Nizam-ı âlem için, Devlet-i ebed-müddet için fedakârlık, kardeşi feda etme, evlâdı feda etme söz konusudur. Şahsî sempati ve duyguları devletin menfaatlerine feda etme söz konusudur. Daha mühimi, kanunnamenin bu hükmü kendini devlet ve millet için hâkim değil, hadim hissetme şuuru ve idrâkinin neticesidir. Yoksa kendini Allahın emrine tam veren, hakkın ve adaletin yerini bulması için Kadı Sarı Hızır'ın huzuruna ve Rum İpsilâti'nin dâvalısı olarak çıkan ve adalettin hükmüne tam boyun eğen Fâtih'in bu maddeyi devlet menfaatlerinin haleldar edilmemesi, Türkün Türk'ü, kırmama endişesinin dışında başka hiçbir duyguyla koydurmadığı muhakkatır. Fâtih. kardeş kavgası yüzünden dağılmaya yüz tutan imparatorluğu dedesi Mehmet Çelebi'nin ne zorluklarla bir araya getirdiğini iyi bilmektedir ve nizam-ı âlem» i kurmaya ve yürütmeye memur edilen Osmanlı'nın devletinin tekrar ayni tehlikelere maruz kalmamasını istemekte ve bunun tedbirlerini almaktadır.

Bugünün olaylarını ve vardığımız şu neticeyi göz önüne alırsak devletimizin içine düştüğü krizin sebeplerinin başında değil devlet için kardeşi ve evlâdı feda etmek, bazı kavramları bile feda etmekte gösterdiğimiz kıskançlık, bencilliğin geldiği görülür. Gerçekten sınırı belli olmayan, başı ve sonu açıkça tâyin edilmeyen hürriyet, demokrasi, devrim, sol, sosyalizm, muhtariyet, hak gibi kelimeler ve bunların fikir, siyaset ve içtimaî hayatımızdaki mutlak münakaşası kabil olmayan hâkimiyetleri devlet ve din, vatan ve millet düşmanlarının bugünkü neticeyi istihsal etmelerine sebeb olmuştur. Bu durumdan kurtulmak da, Fâtih'in idraki için de olmaya, devletin bekasını ve devamını her şeyin üzerinde, hattâ insanın ciğerparesi sayılan evlât ve kardesin olduğu gibi çok sevdiği kelimelerin de üzerinde tutmakta gösterilen samimiyete, gayrete bağlıdır.

Devlet adamının vasıflarını ortaya koyan ikinci misâl de şudur:

Fâtih, Sadrazam Mahmut Paşa'yı bunca azletmiş ve bir müddet sonra tekrar sadrazam tâyin etmiştir. Bu durumun sebebini soran Mahmut Paşaya Fâtih şunları söylemiştir:

«Azlin sebebini kendin yarattın. O da budur ki, Arnavutluk'ta zulm ve gadr ile harbeden Nasuh Bey ıızam olunmuştur. Eğer Nasuh Bey'in zulm ve müfsidatından haberin yok ise, memalik ef'alinden gaflet tesin demektir. Haberin var da def'i yolunu tutmamış isen, zulüm ve hıyanete müsait davranmışsın demektir. Gafletle vezaret başarılamaz. Vezarette kemâlât lâzımdır. Vezarette kemâlât olmazsa ümran ve imârat olmaz. Vezir Padişaha müzahir olmalı, ikisi arasında müzaheret olmazsa reaya refah bulup, vilâvet imar bulmaz. Onun için azlettim. Lâkin senden yeğ vezir de bulamadığım için tekrar tayin ettim.»

Yani, devlet adamı gafil olamaz. Devlet adamının gafleti ihanettir. Devlet adamı herkesten daha dikkatli ve uyanık olmak zorundadır. Devlet ve din, vatan ve milletin düşmanlarının hareketlerini takip etmeli, devletin itıbarını sarsıcı hareketlerde bulunan memurlarını, devlete vatandaşın güvenini yitirici tarzda hareket eden, vazifesini suiistimal eden, rüsvet alan yetkiliyi herkesten önce tespit edip cezalandırmalıdır B u g ü n k ü hâdiselerin sebeblerinden biri de sadrazamların gafletleridir. Aynî zamanda devlet adamı, devletin işlerini müzakere ettiği kimselerin arasında da hainlerin ve suçluların bulunmamasına dikkat etmelidir Bu durumlar vatandaşla devlet arasında geniş uçurumlar açar.

Fatih'ten 500 sene sonra, içinde bulunduğumuz durumdan kurtulusumuz yine onun idrakine sahip olmamıza bağlıdır.

Cezmi Kırımlıoğlu

içine girmişken Sıkıyönetimin kaldırılması demek, elde edilmiş başarıların bir anda yok olması demekti.

Kahraman Türk ordusuna, başladığı bu şerefli işin, bu defa Türklüğü iç düşmanlardan kurtarma işini tamamlanması için fırsat ve imkân tanınmalıydı. Türkiye Büyük Millet Meclisi de, 25 Mayıs günkü toplantısında bunu yapmıştı. Zaten beklediği bu karar, bütün milleti yeni bir gönül ferahlığına kavuşturuyordu.

● Millî Uyanış

Son günlerde yakalanan bir takım kızıl eşkiyanın bu yakalanışlarında halkın sıkıyönetim ve emniyet kuvvetlerine büyük ölçüde yardım etmekte oluşu özellikle dikkati çekmektedir. Bunlar, milletimizin canına kastedenler karşısındaki uyanıklığının açık bir delili olarak düşünülmek gereken güzel ve bir takım aydınlarımız için ibret verici olaylardır.

● Soygun Olayı

İstanbulda Ziraat Bankası Unkapanı Şubesini soyanlardan Ömer Ayna'nın halkın yardımı ile yakalanması ve Banka müstahdemi Tahsin Yaman'ın soyguncular a müdahale ederek hayatını kaybetmesi, bu yolda atılan ilk adım olmuştu. Zamanla bunu diğerleri takip etmişti.

● İzmir Olayı

İzmir'de de bir vatandaşın ihbarı üzerine İstanbuldaki bankaya soyguncularından biri olarak aranan İbrahim Öztaş adındaki azılı şaki, polislerle çarpıştıktan ve 4 polisi yaralad ıktan sonra, ölümcül bir yara alıp yakayı ele vermiş ve sonra da ilâhi adalete teslim olmuştu.

● Erbaa Olayı

Fakat halkın, kızıl faaliyetler karşısındaki uyanıklığını gösteren en önemli olay, Erbaa'nın bir köyünde, beş kızıl militanın köylüler tarafından yakalanıp jandarmaya teslim edilmesi idi. Kır gerillası hareketine girişmek üzere «Kırsal alanlar»a çıkmağa karar veren bu beş «Yoldaş» Erbaa'nın Fındıcak köyü civarında binlikleri pikap bozulunca köylülere başvurarak yük ve binek hayvanları istemişler müsbet cevap alamayınca zora başvurma yoluna gitmişler; fakat durumlarından şüphelenen köylüler bunların etrafını çevirip, silâhlarını havaya sıkarak kendilerini sindirdikten sonra haber ulaştırdıkları Jandarma geliniceye kadar muhafaza etmişler, sonra da jandarmalara teslim etmişlerdi.

VE DİĞERLERİ

Halkın, Türk yurdunun bütünlüğüne kastedenlerin yakalanması için gösterdiği anlayış bununla da bitmiyordu. Artık, halkı büyük bir sessizlik içinde görünen büyük şehirlerimizde bile, halk eşkıyaların yakalanması konusunda sıkıyönetim ve güvenlik görevlilerine yardımcı olmağa başlamıştı. Bunu, yeniden millî uyanışın bir müjdesi olarak görmek ve karşılamak gerekirdi.

27 Mayıs'ın 11'nci Yıldönümü dolayısıyla, Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay bir mesaj yayınlamıştır. Anayasa değişikliğine ışık tutan bu önemli konuşma özet olarak veriyoruz:

● Sunay'ın Mesajı

«Sevgili vatandaşlarım:

27 Mayıs 1960 Devriminin on birinci yıldönümü ve Atatürkçü bir inançla yapılan bu devrimin sonuçlarını değerlendirmeye vesile olan Hürriyet ve Anayasa Bayramını gayelerine uyan ve önemlerine yaraşan birleştirisi bir hava içinde kutlamanızı dilerim.

Bu mutlu günün idrakine devrim ve ilkeleri ile ilham vermiş olan Aziz Atatürk'ü ve değerli hizmetleriyle önderlik etmiş olan Sayın Cemal Gürsel'i minnet ve rahmetle anarım.

Memleketimizde gerçek anlamdaki Anayasa Hukuku Birinci Meşrutiyetin 1876 Anayasası ile başlamıştır. Bu tarihten itibaren zamanımıza kadar yapılan Anayasalar ve onları getiren devrimler birbirlerinin sebebi ve sonucu olmuştur.

Meclis üstünlüğü ilkesine dayanan 1924 Anayasanın siyasi sosyal ve iktisadi dengesini meşruluğunu kaybeden iktidarların sürdürülmesi için bozanlara karşı yapılan 27 Mayıs 1960 Devrimi ve bunun sonucunda çıkarılan ve kendi kapsamının üstünlüğüne yani hukukun üstünlüğü ilkesine dayanan Atatürk Devrim ve ilkelerinin ruhunu taşıyan ve uygulamalarını koruyan 1961 Anayasası da bu geçmişe göre oluşmuştur.

Demokratik bir gaye ve daha öncekilerden daha yararlı maksatlar güttüğü için silâhlı kuvvetlerimiz tarafından hızla başarılan ve milletçe benimsenen 27 Mayıs Devrimi bu memlekette hak ve hürriyetlerin şuuruna sahip, iktidarın keyfi ve hukuk dışı hareketlerine doğru değerlendirilen ve bu gibi hareketlere boyun eğmeyen ve adil kanunlar çıkarılması zaruretine inanan büyük ve ergin bir çoğunluğun mevcut olduğuna açıkça göstermiştir ve bunun içindir ki, 27 Mayıs Devrimi, Milletimizi tarih gelişimin de durdurmamış, Atatürkçü yolundan milli şuur ve ülküleri nden ayırmamış ve Cumhuriyetimizi kesintiye uğratmamış rejimimizi aşırı uçlara doğru saptırmamış, bilâkis rejimi kuvvetlendirici niteliğini titizlikle korumuştur.

İşte, bu gerçeklerin eseri olan ve dayandığı ana fikir ile temel görüşleri, metnine daha başlangıç kısmında belirtilen Anayasamızın felsefe ve karakterinde, Cumhuriyetimizin niteliklerî ile temel kuruluşlarına ait esaslar kadar, temel haklar ve ödevlerle ilgili hürriyetçi toplumcu, reformcu hükümler, dinamik ve geçmişten alınan derslere dönük özellikler de geniş ölçüde yer almıştır.

Fakat, bu Anayasanın on senelik uygulamasında görülen aksaklıklar ile hürriyetlerin ihlâli iktisadi sosyal ve kültürel kalkınmanın düzenlenen plân ve programlar gereğince sağlanmasını engelleyerek memleketi huzursuz kılan anarşik bir durumun gelişmesine yol açmış ve nihayet Silâhlı Kuvvetlerimizi 12 Mart 1971 Muhtırasını vermeye mecbur etmiştir.

Sevgili Vatandaşlarım:

Son olaylar karşısında kapsamı kadar ağırlıkta tarihi bir sorumluluk da yüklenen Anayasamız, mahfuz tuttuğu ilkeleri yanında hürriyetleri yok etme hürriyetini, millet egemenliğinin koyduğu esaslar dışında kullanılmasını ve gerekler nin keyfi olarak yerine getirilme yetkisini hiç bir kimseye veya hiçbir organa tanımamıştır.

Memleketimizi ve geleceğini içine düşürüldüğü tehlikeli du

Milliyetçi AÇIDAN

Erim'e Yapılan Tazyikler

Malûm ve mâhut gazetede, 27 Mayıs günü, (THA) mahreçli bir haber vardı. Başlığı bile düşündürücü:

Erim: «Yasalar dışında işleme müsaade edemeyiz».

Niye, yasalar dışı işlem yoktur değil de, sanki varmış da artık buna müsaade etmeyiz veya yasalar dışı işlemler olmuş da bundan sonra buna müsaade etmiyeceğiz mânasına gelir kaypaklıkta bir ifadeyi, bütününden tecrit ederek başlık yapıyor bu malûm ve mâhut gazete?

Haberi ibretle beraberce okuyalım evvelâ...

«Başbakan Nihat Erim, SBF öğretim üyelerinin gözaltına almalarla ilgili olarak yazdıkları mektuba telgrafla cevap vermiş, «Anayasa ve yasalar dışında hiçbir işleme müsaade etmedik, edemeyiz» demiştir. Erim'in SBF öğretim üyeleri adına Prof. Fehmi Yavuz'a gönderdiği telgraf şöyledir:

«Sayın öğretim üyeleri, sayın meslekdaşım,

Mektubunuzu aldım, büyük bir dikkatle okudum. Size hemen şunu temin etmek isterim ki, Anayasamız ve Cumhuriyet yasaları dışında hiçbir işleme, hiçbir davranışa ne Başbakan olarak ben, ne de benimle birlikte sorumluluk taşıyan hükümet üyeleri ve diğer yetkililer müsaade etmedik, edemeyiz. Her eylemin yasalara uygun olması kesin bir mecburiyettir. Konuyu önemle inceliyor ve inceletiyorum. Eğer uygulamada ve takdirde yanlışlar olmuşsa en kısa zamanda düzeltileceğinden emin olmanızı rica eder, saygılar sunarım.»

Bu gazetecilik oyunu, takdim-tehir içinde, yani Erim'in cevabından önce gönderilen ve merak ettiğiniz mektuba dair kısa geçilen tafsilâtı okuyalım şimdi de... Mektup şöyle başlıyormuş :

«Biz, aşağıda imzaları bulunan Siyasal Bilgiler Fakültesi öğretim üyeleri, son olaylar hakkındaki görüşümüzü size bildirmekle, yurttaşlık hakkımızı kullandığımız ve mesleki görevimizi yaptığımız kanısındayız.»

Ve İsrail Başkonsolosunun silâhlı kimselerce kaçırılıp tutuklanmasını ve öldürülmesini lütfen kınayan sayın SBF öğretim üyeleri, mâhut gazeteye göre şunları da belirtmişler:

«İki sayfalık mektupta ayrıca, gözaltında bulunan SBF öğretim üyelerinin durumlarına değinilmekte, onların Kurucu Meclisteki Anayasa komisyonunda yaptıkları hizmetler anılmaktadır.»

Bu mektup ve cevabı telgrafın mahut gazetede hem de birinci sahifeden yayınlanabilmesindeki cür'et düşündürücüdür. Malûm gazete, 10 günlük dokunulmazlığının devam ettiği zannında halâ...

Her çeşit kızıl anarşinin mihrakı haline getirilen bir fakültenin sayın öğretim üyelerinin davranışı da üzerinde durulmağa değer bir ibret teşkil etmektedir.

SBF'nin sayın öğretim üyeleri, adam kaçırmanın, adam öldürmenin kınanacak bir yasa dışı olay olduğunun idrakine varabilmek için İsrail Başkonsolosunun öldürülmesini niye beklemişlerdir?. Masum kızıl olmamaktan ve kızıllara karşı çıkmaktan gayrı hiç bir suçları olmayan tertemiz vatan çocuklarının, üniversite talebelerinin, kaçırılıp fakülte, yüksek okul mahzenlerinde işkenceye tabi tutulmaları, katledilip pencerelerden atılma hunharlıkları cereyan ederken neredeydiler?

Bir kızıl militan, yine kızıl arkadaşları tarafından katledilip, suçu milliyetçi talebelerin üzerine atarak, iftira tertiplerine girişildiği sıralarda bu hazerat, yurtdaşlık görevlerini niye hatırlamadılar, da kızılların ekmeğine yağ süren nümayişlere giriştiler? Bir defa bile, affedersiniz bizi yanıltmış, âlet etmişler kendilerine, dediler mi?

Talebelerin kızıl tahriklere alabildiğine maruz bırakılmaları karşısında hangi reaksiyonu gösterdiler, hangi ikazı yaptılar? Kendilerine dekan seçerken olsun, bir vicdan muhasebesine girişmek lüzumunu hissetiler mi?

Kızıllara karşı çıkan bazı üniversite hocası meslekdaşları her türlü hakaret ve tecavüze hem de üniversite içinde maruz kalırken, mesleki görevlerini niye akıllarına getirmediler?

SBF'nin bazı öğretim üyelerinin ek görevle öğretim üyesi olduğu Eğitim Fakültesinde bir meslekdaşları kapıdan içeriye fiilen ve cebren sokulmaz, ders veremez, imtihan yapamaz duruma düşürüldüğü zaman mesleki hayslyetleri nerede idi?

Bizzat kendi fakültelerinde, bir arkadaşları —Fahir Armaoğlu— derse sokulmaz, hakaretlere maruz kalır ve rapor almak (!) zorunda kalırken, eskilerin mücâleme-i meslekiye dedikleri, meslek görev ve ahlâkı, vicdanlarını niye kımıldatmamıştı?

Üniversite ve fakülteleri öğrenci disiplin yönetmeliğinin «yasasal» hükümlerini tatbik ederek her türlü anarşiye set çekmek vazifeleri iken, meydanı kızıl-anarşistlere boş bırakmayı hangi hukuk ve kanun anlayışı ile bağdaştırmışlardır?

Üniversite Senatosunu ve Rektörü her tedbiri almak üzere ikaz edip harekete geçirmek ve böylece fâcıaları önlemek, bir vatanperverlik borcu, bir üniversite hocalığı görevi, bir hukuk, kanun adamı olmanın icabı iken, niçin susmuşlardır? Niçin muzır tahrik ve telkinlere girişen meslekdaşlarını susturmuşlardır?

Bütün bu olup bitenlerden hiç bir vicdan sızısı duymadan, ne olur, ne olmaz telâşı ile, halâ bir takım yaranma, geleceğe yatırım yapma hesapları hissini uyandıran davranışlara nasıl girebiliyorlar? Hayret ve dehşet!

Sayın Erim'in mektuba mektupla cevap yerine biraz da aleniyet ifade eden telgrafla acele cevabı tercih etmesini —ki sür'at bakımından Başbakanlık ve Postahane ve SBF arası mesafeyi katetme değişmezdi— anlamakta mâzuruz.

Gerek SBF üyeleri, gerekse bunu ajans ve malûm gazeteye sızdıranlarda, Erim'in üslûbundaki aşırı nezaket ve kibarlığın diplomatik inceliğini anlamamakta mâzurdurlar. Sayın Erim'in ifadelerinden; biz, her ne yapılmışsa kanunî olduğu sonucunu çıkarıyor ve aksine ihtimal bile verilmesini veya verdirilmesini istemiyoruz.

Doç. Dr. Recep Doksat

Çözülen Komünizm

1

Yazan: Milovan CİLAS

Milovan Cilas kimdir?

«Adaletsiz Ülke» isimli kitabında anlattığı Karadağ'da doğan Milovan Cilas, gençlik yıllarını bu ülkede geçirmiştir. Olgunluk çağının aşağı yukarı üçte birini hapishanelerde geçiren yazar halen Belgrad'da yaşamaktadır. Üniversite öğrenimini yapmak için 1929 yılında Belgrad'a gelen Cilas, kısa zaman sonra komünist Partisine kaydolmuş ve bu teşkilâtın bir müddet sonra liderleri arasına girmişti. Yazarın bu yeni hüviyeti kendisine krallık rejimi sırasında üç yıllık bir işkenceli hapis hayatına malolmuştu. Yirmi yedi yaşında Yugoslav Komünist Partisinin Merkez Komitesine girmiş ve 1940 yılında Siyasi Büroya seçilmişti. Alman işgalinden sonra, partizanların silâhsız mücadelesine katılmış ve bu mücadelenin şefleri arasında yer almıştı. 1944 yılında partizanların generali olarak askeri bir heyetin başkanı olarak Moskovaya gitmiştir. Bir yıl sonra Tito'nun Komünist Hükûmetinin bir bakanı olarak, Stalin ve diğer komünist yöneticilerle görüşmek üzere Moskovaya yeniden gönderilmiştir. 1948 yılında Yugoslavya ve Sovyetler Birliği arasında meydana gelen kopuşa mani olmak için, yeniden Moskovaya gitmiş, fakat çalışmaları hiçbir netice vermemiştir.

Yugoslavyanın Sovyet İmparatorluğundan kopuşundan sonra Cilas Yugoslav tezinin, yani hür bir memleketin savunucusu olmuş, Avrupada ve Doğuda «Millî Komünizm» fikrini savunmuştur.

Ancak Yugoslav Komünist Partisi Yöneticilerini ve Milovan Cilas arasındaki ideolojik ayrılıklar 1953'de başlamıştır. Hükümet bürokrasisine çatan makaleler yazmış ve bürokrasi yönetimi mensuplarını «Yeni Sınıf» mensupları diye adlandırmış, bu yüzden 1954 yılında Merkez Komitesi üyeliğinden ihraç edilmiştir. Bu Mücadele esnasında, Komünist oligarşisinin bir analiz olayı «Yeni Sınıf» ve Adaletsiz Ülke isimli eserlerini yazmıştır.

Tito'nun polisleri tarafından tevkif edilmeden az evvel bu iki kitabın müsveddelerini yayınevine teslim edecek zamanı bulmuştur. 1955 yılında, yani Komünist Partisi ile ilgisini kestikten bir yıl sonra «Düşmanca propaganda yapmaktan» üç yıl hapse mahkûm olmuştur. Bu ithamın sebebi New York Times isimli Amerikan Gazetesi ile yaptığı mülakattır. Macar ihtilâlinden sonra, Yugoslav Hükümetini, Sovyetler tarafından bu ülkenin işgal edilmesine karşı başkaldırma cesaretini gösteremediği için şiddetle tenkid etmiş ve bu yüzden daha genç bir komünist iken kapatıldığı Sırp Hapishanesi Stremska Mitrovica'ya gönderilmiştir. Orada dokuz yıl yani 1967 yılına kadar mahkûm olarak kalmıştır. 1957 yılında «Yeni Sınıf» isimli kitabının yayınlanması yüzünden hapishaneden çıkışında, hakkında yeni bir koğuşturma açılmış ve hakkındaki mahkûmiyet kararı daha fazla ağırlaştırılmıştır. «Adaletsiz ülke» isimli kitabı 1958 yılında basılmıştır

Bundan önce neşredilen «Yeni Sınıf» isimli eserimi yeniden özetlemek niyetinde değilim «Çözülen Komünizm» adını verdiğim bu yazımda düşünce zincirinde bazı değişiklikler olduğunu okuyucum derhal farkedecektir. Bununla beraber iki farklı nokta üzerinde dikkatleri çekmek isterim.

İlk olarak kaydedelim ki «Yeni Sınıf» isimli eserimde Marksist bir noktai nazardan hareket etmiştim. «Yeni Sınıf» aslında günümüz komünizminin marksist açıdan tenkididir. Fakat «Yeni Sınıf» ı yazdığım devrede bile, marksist metodu yıkmaya başlamıştım. Çünkü komünizmin, marksizmin ve cemiyetin üzerindeki örtüyü kaldırıyordum.. «Yeni Sınıf»ta, kendine has çözüm yolları üzerinde ısrar ederek tam merkezinden kokuşmaya başladığını ve kendi iktidarını inkâr etmeye başladığını ortaya koymuştum. Zira Hegel ve Marks'ın miras bıraktığı cemiyetin iç çelişmelerini anlatmaya elverişli olduğu halde, komünizmin yeni sosyal modeller ortaya koymaktan âciz olduğu meydanda idi. Bugün hâlâ kitabımda marksizmin izlerine rastlanıyorsa, bu, marksizmin geçmiş yıllarda ortaya koyduğu bazı iktısadî ve sosyal dertlere olan saygımdan ötürüdür.

İkinci olarak belirtmek isterim ki, «Yeni Sınıf» taki düşüncelerimin olgunlaşmasında Marksizmden hiçbir surette istifade edememişlerdir. «Yeni Sınıf» ı olmayanların pek iyi bildiği gibi, kitabın ana fikri şu şekilde özetlenebilir.. Komünist İhtilâli ve Sovyetler Birliğinin askerî harekâtları neticesinde kurulan toplum diğer toplumları yıkan iç çekişmelerle bugün paramparça olmaktadır. Komünizm, insanların kardeşliğini ve insanlararası eşitliği kurmadığı gibi, parti bürokrasisi sayesinde Marksist düşünce ile ahenk içinde yürüyen imtiyazlı bir tabakanın yaratılmasına önayak olmuştur. Bu imtiyazlı tabakayı ben «Yeni Sınıf» diye adlandırıyorum.

«Yeni Sınıf» ta ortaya koyduğum fikirler Doğulu ülkelerin resmî medkezlerce yönetilen kalemlerinde çalakalem tenkit edildiği halde, kitabın hazırlanan kopyalarının bütün sosyalist ülkelerde gizliden gizliye elden el dolaştırılmasına mâni olunamamıştır. Birçok kişilerin bu yüzden hapis cezalarına çarptırılmaları bile bu ilgiyi durduramamıştır. Zaten sosyalist ülkelerde imtiyazlı bir yüksek sınıfın hâkimiyetinin mevcudiyetini bugüne kadar inkâr etme cesaretini komünist ülkelerin yöneticileri bile gösterememişlerdir. Bunun yerine bütün sosyalist ülkelerde ya hainliğim ilân edilmiş veya açıkladığım düşüncelerim bilinmezlikten gelinmiştir.

Hakkımda söylenenler ve yazılanlar ne olursa olsun, bu anda bile iyilik için beni güden duyguların beni hükmü altında bulundurduğunu biliyorum. Gençliğimde beni ihtilâl volkanına sürükleyen duygular da bu iyilik duygularıydı. Gençliğimde ve çeşitli olaylarla dolu yakın zamanlarda olduğu gibi, bugün de mahkûm edileceğimi, iftiraya uğrayacağımı biliyorum.

Bu girişi bitirmeden beni bu yazıyı yazmaya sevk eden saikler üzerinde de birkaç kelime ile durmak istiyorum.

Elbette İftira..

Komünizmin günümüz dünyasından ve istikbalimizden koyduğunu sandığı bütün şeytanlar, bugün komünizmin ruhuna sinmiş, onun varlığının bir parçasını meydana getirmektedirler. Komünizm, ilim adına çalışmanın ağır yükü altında ve zulüm altında inleyen insanlara bir barış dünyasını kurma ümidini vermek iddiasında olan bir halk hareketi idi. İlk devirlerden beri insanların bu yıkılmaz rüyasını tahakkuk ettirmek için kurbanlar vermiştir ve bu kurbanları vermekte devam etmektedir. Fakat bilinmektedir ki bugün komünizm, dünya pazarlarını, diğer milletler üzerinde hâkimiyeti, prestij kaygısını, zenginlik kaynaklarını bölüşmek için birbirleriyle kavga eden devletler ve bürokrasiler haline gelmiştir. Bu kavgaların konuları, tarih boyunca bütün iktidarların kavga ettikleri konular olduklarına göre, acaba bu kadar kurbanın getirdiği yenilik nedir? Komünizmin fikirleri ve toplumun gerçekleri muhaliflerinin elinden kendilerine dünya nimetlerini bahşeden bu iktidarı kapamaya her zaman zorlamıştır. Muhaliflerinin elindeki iktidarı gasbettikten sonra bu defa kendi aralarında kavgaya başlamışlardır. Tarihin kaydettiği bütün ihtilâllerin akıbeti aynı olmuştur. Komünistler kendilerini o derece iktidarın nimetlerine bağlamışlardı ki, kendi iktidarları mutlak ve totoliter bir iktidar olmuştur. İktidar için giriştikleri kavgada, bütün insanlar gibi yanılmaya mahkûm olduklarını ortaya koymuşlardır. Stalin'in kendilerine tavsiye ettiği gibi, yeni devlet modellerinin temellerini kurmaya yanaşmamışlardır. Bundan başka komünizm, imkân ve kaderleri ayrı olan milletler üzerinde hâkimiyet kurduğu için, enternasyonal mer

Çözülen Komünizm

2

1956 yılından, serbest bırakıldığı 1961 yılına kadar Cilas, hapishanedeki hücresinde her şeyden tecrit edildiği halde yirmiiki ay müddetle vaktini yazmakla geçirmiştir. Njegos, Karadağ, Cuzzamlılar gibi roman ve hikayeleri bu devrin mahsülüdür. 1961 yılında serbest bırakıldıktan sonra Stalinle yaptığı konuşmaları konu alan bir kitap daha neşretmiştir Bu kitabın yayınlanması üzerine Yugoslav rejimi, hakkında yeniden takibat açmış ve 1962 yılında yeniden tevkif edilmiştir Hükümet mensubu iken edindiği bilgileri açıklamak suçundan ötürü itham ediliyordu. Yeniden Stremska Mitrovica hapishanesine kapatılan Cilas, 1966 yılının son günlerine kadar orada tutuklu olarak kalmıştır.

Çok elim şartlar içinde bulunduğu halde Tito rejiminin bu ikinci mahkûmiyet karanından sonra, yeniden yazı yazmaya koyulmuştur Bu ikinci mahkûmiyetinde hücre rejimine tâbi tutulmadığı halde, iki sene müddetince kendisine ufak bir kâğıt parçası dahi verilmemiştir. Çok kötü şartlar altında veniden çalışmaya koyulan Cilâs, tuvalet kâğıtlarına yazmak suretiyle dört eser kaleme almaya muvaffak olmuştur.

Tito rejiminin ikinci mahkûmiyetini de bitiren Cilas, serbest kalınca «Çözülen Komünizm» isimli eserini yazmaya başlamıştır.

Halbuki Cilas'ın 1972 yılından önce hiç birşey yazması yasak edilmişti Mahkûmiyetinden sonra hükümetten defalarca hakkındaki yazı yazmak yasağının kaldırılmasını isteyen Cilasın isteği itibar görmemiştir. Fakat Çekoslovakyaya vukuu bulan Sovyet istilasından sonra Cilas'a İngiltere ve Amerikaya seyahat etme müsaadesi verilmiştir. Bu seyahatten istifade eden Cilas, 1969 yılında «Çözülen Komünizm» isimli eserini bastırmayı başarmıştır.

Komünizmin nazari ve tatbiki cepheleri üzerindeki düşünceleri, bu düşünceleri dünya umumi efkârına duyurmak için sineye çektiği ıztırapları yalnız ortaya koymuyor. aynı zamanda komünist bir iktidarın mesul bir bakanının tecrübelerini de aksettiriyordu. Çünkü Yugoslav Komünist partisi ile bağlarının koptuğu sırada, Cilas, Tito ile beraber rejimin en ileri gelen şahsiyetlerinden biri idi. Tito'nun halefi olarak bilinen Cilas aynı zamanda Kardely ve Rankovç tarafından da destekleniyordu. Bu sonuncusu emri altında bulundurduğu gizli polisi istismar ettiği gerekçesiyle zaten makamından uzaklaştırılmıştır. 1945 ve 1954 yılları arasında Cilas birkaç defa Federal Cumhuriyetin Başbakan yardımcılığı, Federal Meclisin Başkanlığı gibi görevleri ifa etmiştir. Musa Pijade gibi Yugoslav Komünist Partisinin diğer bir üvesiyle beraber Cilas, Hükümetinin en önemli sözcüsü ve propagandacısı olarak kabul edliyordu Partiden atılmasından sonra geçen onbeş yıl için de daha hür bir hayatın idealini inkişaf ettirmek Cilas'ın en büyük meşgalesi olagelmiştir.

Çeviren: Sakıp KÖRAN

kezlerin, yani Moskova ve Pekin'in yönetiminden çıkmıştır. Çünkü günümüzde Sovyetler Birliği ve Çin büyük devletler olarak kendi millî şereflerinin tâbileri olmuşlardır. Millî kıyafetlere bürünerek, özel yolları takip ederek, komünizm dünya haritalarında gösterilmeyen meçhul yolları tutarak felaketlerle sonuçlanan bir kadere mahkûm olmuştur. Hakıkatte karışıklık ve ayrılık doğuran unsur millî topraklar üzerine saçılan tohumlardır. Zira bu tohumlar akla gelen her yerde ve her biçimde bitmeye başlamışlardır. Belki de bu kötü netice dünya meselelerinin tam bir tarifini yapmak iddiasında olan, insanlığın varlığını totaliter bir kadere mahkûm etmek isteyen bir ideoloji için kaçınılmaz neticelerdi. Plânlara uygun olarak «pazar üretiminin ortadan kaldırılmasına» ve «herkesin ihtiyacına göre tketim» prensibini gerçekleştireceğine, Lenin'in tâbiriyle her madeni altına çevirebileceğine inanan komünistler, ekonomik sistemlerin selâmetini bugün kapitalistlerin «serbest pazar» prensibinde aramaktadırlar. Harbi ortadan kaldırma yerine, zaferleriyle mağrur olan komünistler küçük milletleri kölelikleri altına aldılar. Bugün insanlık, Sovyetler Birliği ile Kızıl Çin arasında patlaması muhtemel bir harbin korkusu ile yaşarken herkes böyle bir harbin kapitalist ülkelerde çıkacak bir harpten daha az tehlikeli olmayacağını bilmektedir. «İnsanlığın kurtarıcıları» içinden çıkılmaz harplere doğru yönelmişlerdir; «Mutluluk imalâtçıları» bugün canlarını kurtarmak uğraşına girişmişlerdir.

Şu Tohumlar..

Komünistler kendi felâketlerinde başka bir şeyle meşgul olamaz hale gelmişlerdir. İnsanların tabiatlarını değiştirebilecekleri konusundaki inatları ve hayalî bir dünya düşünmek yüzünden saplandıkları sabit fikirlikleri hiçbir netice verememiştir. Kabahatli bulundukları şiddet hareketlerinin esiri olmuşlardır.

Dünya süratle değişmektedir. Eğer insanlar ideolojik formülleri kırabilselerdi, en azından, batı ve doğu Avrupa'da artık, ne komünizmin, ne de kapitalizmin mevcut olamıyacağını göreceklerdi Bir taraftan Marks tarafından tarif edilen ve yıkılması haber verilen kapitalizm çökmediyse, o kadar değişti ki, artık kapitalizme benzemez oldu. Diğer taraftan Doğu Avrupa'nın komünizmi de artık Marks'ın rüyasını gördüğü sınıfsız cemiyete hiçmi hiç benzememektedir. Sosyalist veya kapitalist tipi cemiyetler mevcut değildir artık. Hakikatte ise rüya veya hayal görenler tarafından kurulan hayal şatolarında bozuk ve acaip bir şekilde, ihtilâlcilerin uydurdukları hikayelerden başka komünizm ve kapitalizm hiçbir zaman anlatıldığı gibi var olmamıştır. Bütün bu uydurma hikâyeler, büyük kısmı ile hâkimiyetleri altında insanları ve cemiyetleri ezen despotların kısır ve korkunç tecrübelerinde eridi. Fertler için daha geniş bir hürriyeti sağlıyamıyorsa, sosyal gruplar için daha çok sayıda haklar getirmiyorsa, daha âdilane bir gelir dağılımını öngörmüyorsa, konumuz kapitalizm ve sosyalizm geçmiş zamanlara ait konular olmaktan ileri gidemezler. Eğer doğunun veya batının milletleri yukarda saydığımız prensiplerin gerçekleşmesini istiyorlarsa kapitalizm ve komünizme karşı mücadele etmek mecburiyetinde kalacaklardır. Fikirler vampirlere benzerler: Kendilerine ruh veren nesiller ve sosyal durumlar öldükten çok sonra bile, fikirler u z u n z a m a n yaşayabilirler Bugün bu vampir, ruhi çılgınlıklar ve kokmuş sosyal grupların çöküntüsü içinde yaşamaktadırlar.

Düşünceleri dünün dünyasında ait olduğu halde, ülkeler, milletler ve insanlık yeni bir dünyada yaşıyor. İşte insanların ümitlerini mazur gösteren ve bahtsızlıklarını ifade eden unsur budur.

İdeolıojilerin Şafağı

Geçtiğimiz onbeş yıl içinde, çektiğim ıztırapları olduğu gibi anlatabileceğimi hiç tahmin edemiyordum. Fikirlerimi düzene koymak, bunların tatbiki neticelerini tahayyül etmek, ihtilâli düşünmek, heyecanlarımı yeniden hatırlamak ve ihanetlerini düşünmek bana çok ağır gayretlere mal olmuştur. Hayatımın en güzel yılları boyunca, yazdığım kitaplarımdan ötürü pismanlık duyduğum sanılmasın. Zira onları yazmak için ben, yasama sevincini, fikirlerimi ve ihtilâli seve seve kurban etmişimdir.

Başka bir kurt içimi kemiriyordu. Yukardaki davranışlarım ruhumun sadık yankıları idi. İlâve etmeliyim ki, hapishanede geçirdiğim on yıl müddetince, orada fikirlerimi tartışabileceğim tek bir insanla karşılaşamadım. Ne kadar mantıkî bir şekilde ele alırsam alayım şüphe ve düşüncelerim çelik parmaklıklar, duvarlar, gardiyanlar ve küçük katil gruplarının doldurduğu gayri insanî ve hudutsuz bir boşlukta dalgalanıyorlardı.

Genç mahkûmlar dinlerini kaybetsinler diye baskı altında tutulurken, ihtiyar mahkûmlar dualarını yapmakta serbest bırakılıyordu. Papaz ve kilise olmadığı halde bazı mahkûmlar, resmî otoriteleri telâşlandırmamak için, dualarını gizli yapıyorlardı. Bazıları bu cesaretlerini, imanlarının bir nişanesi olarak kabul ederken, diğerleri ise bu hareketleriyle, resmî otoiteleri en kısa yoldan ve kolayından tahkir etmekten zevk duyuyorlardı. Resmî otoritelerin dindar mahkûmlar hakkındaki tutumunu birgün bir gardiyanın sarfettiği cümlelerden anladım. Yarı deli olan ihtiyar bir mahkûm istavroz çıkarmanın yasak olup olmadığını sorduğunda, gardiyan aşağı yukarı şöyle cevap vermişti: «Yasak değil! Fakat hoşa da gitmez.»

(Devamı 10 ncu Sayfada)

yorum düşünce ve OLAYLAR

rumdan hızla kurtarmak ve normal çalışma şartları ile kalkınma hedeflerine kavuşturmak için demokratik usullerle kurulan yeni hükümet emniyet ve asayişin kısa zamanda sağlanması ve Anayasa gerekleri çözümüne bir an önce girilmesi maksadı ile Anayasada değişiklik yapmak ve bir çok reform kanunları çıkarmak hususuna programında önemle yer vermiştir

Hürriyet ve Anayasaya karşı saygılarımızı tazeleyen bu bayram gününde, bilhassa belirtmek isterim ki Anayasada yapılması öngörülen değişiklikler bir asırdan beri insan hakları ve vatandaşlık uğrunda gerçekleştirmeye çalıştığımız Anayasa gelişmelerini geriletmeyecektir.

Hükümetin programına göre, büyük bir dikkat ve itina ile hazırladığı ve sonuçlandırmak üzere olduğu çeşitli kanun tasarıları, yanında TBMM ne sunulacaktır. Siyasi partilerimizin ve büyük Meclisin bu tasarıları milli bir anlayışla karşılayıp partilerüstü bir davranışla kanun haline getirecekleri ni ümit ve temenni ediyorum.

Bu güvenle sözlerimi bitirip, hepinize saygılar sunarım.»

● Gafiller Uyansınlar

Şahsi ikballerini Türk milletini parçalayarak sağlamak, bu sefil emellerini Türklüğü kızıl emperyalizme kurban ederek gerçekleştirmek sevdasına düşen solcu eşkiya takımı, hükümete ve özellikle kahraman ordumuza gözdağı verecekleri zanniyla kaçırdığı İsrail Başkonsolosunu canavarca öldürdü. Yurdumuzun konuğu olan bir yabancı diplomatın bu çete tarafından öldürülmesi konuksever Türk milletini üzdüğü kadar, bu çete mensuplarının kızıl gözlerinin nasıl karardığının nasıl insanlıktan uzaklaştıklarının artık herkesçe anlaşılmasını da sağlamıştı. Bunların hareketlerinde hâlâ bir «Devrimci» lik tarafı görmek isteyen bazı safdiller ve gafiller de artık uyanmış, bunlara Türk Milletinin ve kahraman Türk Ordusunun verdiği notu kabul etmek zorunda kalmışlardı

İsrail Başkonsolosunun öldürülmesi olayı, kızıl çetelerin giriştikleri faaliyetlerin esrar perdesini daha da aralamıştı. İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığının İstanbul şehrinde giriştiği sıkı arama tatbikatı sonucunda yakayı ele veren çete mensupları ile birlikte ele geçirilen deliller, kızıl militanların nasıl çalıştıklarını da ortaya koymuştu.

● Kadın Parmağı

Bu son arama oayının ortaya çıkardığı bir gerçek te, çetenin bütün bu işlerde kadınların yardımından yararlanmakta oluşu idi Son yakalanan çete mensuplarından ikisi kadındı. Birisi, anket yapmak bahanesi ile İsrail Başkonsolosunun evine gitmiş, evin plânını elde etmiş, diğeri Güvenlik makamlarına ait gizli telefonları dinlemişti. Özellikle telefoncu kızın kızıl çeteye çok faydalı olduğu, dinlediği telefon konuşmaların dan polisin nereye baskın yapacağını öğrenerek «Yoldaş»larının orayı terketmelerini sağladığı anlaşılıyordu

Sol militanların giriştikleri eylemlerde kadınlardan, kızlardan büyük ölçüde yararlandıkları zaten biliniyordu. Fakülteleri iki yıl süre ile haraca kesen kızıl kopilleri, Fakülte içinde kullandıkları silâhları, fakülte dışında «Kız arkadaş»larının çantasında taşıtmışlardı. Bu «devrimci» hatunlar, «devrimci» sevgililerinin bu zahmetlerine seve seve katlanmışlardı. Polisçe, zaman zaman yapılan araştırmalarda, da «kadınların çantasına bakmak ayıp sayıldığı» için, hiç bir silâh ele geçirilemezdi.

Oysa mesele basitti. Komünistler, her devirde kadınlardan yararlanmasını bilmişlerdi. Bir zamanların Sevim Tarı'ları Nuran Bozer'leri yerlerini Jülide Zaim'lere, Kadriye Denizörenlere, Rukiye Dülger'lere ve İlkay Aptekin'lere, Olca Altınay'lara ve daha bilmeyiz kimlere bırakmıştı.

Demek ki, bir çok karanlık işte olduğu gibi, bunda da «Kadın Parmağı» vardı.

● Ya Şunlar..

Kızıl çetecilik hareketleriyle ilgili olarak gelişen olaylar, bu çetecilerin batası «Eylem»lerinde yalnız kalmadıklarını, bir kısım güvenlik mensupları nın da onlara yardım ettiğini ortaya çıkarmıştı. İstanbul Emniyet Müdürlüğünde Siyasi Şube Müdürlüğü yapmış birisi ile yine emniyet müdürlüğü derecesinde bir başkasının kızıl çetecilerle birlikte «Soygun» yaptıkları iddiasıyla göz altına alınması ibretle ve dehşetle izlenen bir olay niteliği taşıyordu. Sıkıyönetimin uzatılması ile ilgili görüşmeler sırasında da, Adalet Bakanı, çetecilerin eylemlerinde yalnız olmadıklarını, bunların «Güvenlik Kuvvetlerinden dahi kendi dâvalarına adam ayartmış» oldukları nı söylemişti.

Bütün bunlar, kahraman ordumuz müdahale etmeseydi, Türkiyenin nasıl bir uçurumun içine yuvarlanmakta olduğunu açıkça gösteriyordu

ERİM
«Anayasa'yı değiştirecek»

NE Kİ ?..

Durdurmaz bizi bu surlar, bu kuleler, mazgallar
Şahid olsun sözümüze Hazreti Allah.
Çin seddini geçmişiz biz ordularla bir sabah
Bu surlar ne ki?

Vazgeçirmez bu hendekler bizi seferimizden
Gündüzler boyu aç-susuz, geceler boyu uykusuz
Uçurumlardan geçmişiz hep defalarca korkusuz
Hendekler ne ki?

Bu Bizans Ateşi korkutmaz bizi
Varsın köpük köpük tutuşsun Haliç
Savaşlarda saflarımız boş kalır mı hiç
Bizans Ateşi ne ki?

Gerilirse gerilsin Halice bu kalın zincirle
Ey Jüstinyen, Kostantin and olsun size
Karadan çekeceğiz bu gemileri denize
Zincirler ne ki?

Peki... Peki... Peki!...
Değişmez kaderi artık Doğu Romanın
Bizansın önünde artık biz varız
Ergenekon gibi büyük, yeni destanlar yazarız
Bu surlar, hendekler, zincirler neki?

Yavuz Bülent BAKİLER

Arabın «Dişi» eşkiyası bizdeki yerli «Şehir eşkiyaları» için kamplar açtıklarını söylüyor.

KOÇAŞ
«Leylâ Halit Onu doğruladı»

● Leylâ Neler Diyor ki?

Ürdündeki «Filistin Halk Kurtuluş Ordusu» veya «El-Fetih» adlı teşkilâtın en namlı gerillalarından biri olan Leylâ Halit adındaki kadının bir İstanbul Gazetesinin muhabiri yaptığı görüşmede söylediği sözler. dikkatleri yurdumuzda kendilerine «Türk Halk Kurtuluş Cephesi» adını yakıştıran kızıl eşkiyaların nasıl yetiştirilmekte oldukları meselesi üzerine bir daha çekmiş bulunmaktadır. Uçak kaçırmakla şöhretli bu «Dişi Komandonun belirttiğine göre, Türkiye'deki gerillaların yetiştirilmeleri için «El-Fetih kamplarına» lüzum kalmamıştır Çünkü, Türkiyede de böyle kamplar kurulmuştur ve «El-Fetih»ten gönderilen «Öğretmen»lerin yönetiminde «Türkiyenin bağımsızlık savaşını» yürütmenin yollarını öğrenmektedirler.

Bu sözlerin gerçeklik derecesini kestirmeğe imkân yoktur. Ancak, aynı gazetede bu röportajın çıktığı gün yayınlanan ve sonradan diğer gazetelerde de yer alan bir haber, bu sözün pek de yabana atılamayacağı kanaatını uyandırmıştır Söz konusu haber, Elbistan civarındaki bir dağda, sakalları uzamış, bir takım silâhlı kişilerin görüldüğüne dairdir. Öğrenildiğine göre, bu dağ, gerilla eğitimine çok uygundur ve rastlanan bu silâhlı kişilerin kendisine «Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu» adını yakıştıran fakat Türkiyenin ve Türk Milletinin kızıl emperyalizmin kölesi olmasını sağlayacağı herkesçe anlaşılan kanun dışı militanlar olduğu şüphesini güçlendirmektedir.

Türk bağımsızlığının teminatı ve Türk varlığının koruyucusu kahraman ordumuzun, Türkiye'nin iç işlerine burnunu sokmaktan başka bir anlam taşımayan bu Filistin mültecisi uçak şâkisi kadının iddialarının gerçek olup olmadığını ortaya çıkaracağı muhakkaktır.

Türkiye'yi yıkma tehlikesinden kurtarma mevkiinde olanların; Demirel'in yaptığı gibi «Tarafsız» davranması düşünülemez. Milletimizin ve Milliyetçi aydınlarımızın Komünistlerle; kürtçüler hakkındaki kanaatları, ordumuzun görüşünden farklı değildir. Öyle ise; Ordu-Millet elele hainleri tepeliyelim!..

Anarşinin Kökü Kazınmalıdır!..

Doç. Dr. Necmettin Hacıeminoğlu

Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkmak isteyen Komünist-Anarşistlerle vatanımızı parçalamağa kasdetmiş Barzani uşaklarını cezalandırmak vazifesini Türk Ordusu üzerine almış bulunuyor. Böylesine önemli ve mukaddes bir vatan vazifesini başarabilmek için, şüphesiz, bazı cesur adımların atılması icabetmektedir. Ordumuz bu güne kadar siyasetin dışında kaldığı için, şu anda üzerine aldığı vazifeyi yaparken bazı tereddütlere düşebilir. Politika kulisinde ki profesyonel siyasetçiler, siyasî ortamın çamurundan habersiz olan komutanlarınızı yanıl tabilirler. Böylece, Devletimiz, 12 Mart Muhtırası ile ortaya çıkan millî bir fırsatı gene iyi değerlendirmeden kaçırabilir. O zaman hem milletimizin ilk ve son ümidi olan Türk Silâhlı Kuvvetleri yıpranır, hem de en kısa zamanda yeni ve daha şiddetli buhranlar kaçınılmaz bir hal alır.

İşte bu sebeplerle, biz bu gün devletimizin kaderine hâkim olan bütün güçleri daha dikkatli, daha uyanık ve daha cesur davranmağa davet ediyoruz. Alınmasını uygun gördüğümüz kısa vadeli tedbirleri de söylemeden geçemiyoruz.

Anarşinin patlak verdiği mikrop yuvalarının kurutulması ve komünist-kürtçülerin herkese ibret olacak şekilde ayıklanıp cezalandırılması, kısa vadeli tedbirlerin başında gelmektedir. Devletimizin kendi varlığını korumak için bu konuda baş vurmıyacağı çare ve alamıyacağı tedbir yoktur. Çünkü Devlet komünistlerle savaş halindedir. Savaşta da «savaş hukuku» nun kaideleri hüküm sürer. Bunun formülü şudur: «Komünistler devlete hâkim olsalardı milliyetçilere ne yapacak idiyseler, milliyetçiler de onlara aynı muameleyi yapmalıdırlar.

Bütün müesseseleri, özellikle üniversiteyi, okulları, TRT'yi, basını ve adalet cihazını komünist-kürtçülerden arıtmak gerekir.

Başta bu saydığımız müesseseler olmak üzere, bütün idarî kademelere cesur ve şuurlu milliyetçiler getirilmelidir. Bu güne kadar gelmiş geçmiş iktidarların takip ettikleri yanlış politika, yani «sağa da sola da karşı olma» politikası mutlaka bırakılmalıdır. Solcular mutlaka tasfiye edilmeli, milliyetçiler iş başına getirilmelidir. Çünkü Türkiye, hiçbir fikri bulunmayan, zayıf, şahsiyetsiz ve orta dereceli insanların kurtarabileceği bir ülke değildir. Türk Milleti'ni bu buhrandan ancak düşünen, çalışan, cesur ve milliyetçi evlâtları kurtarabilir. Milliyetçilerden ne kadar aşırı olursa olsunlar-sağcılar demiyorum, milliyetçiler diyorum-Türk Milleti'ne zarar gelmez. Ancak fayda gelir. Eğer bu gerçek kabul edilmezse ve daha öncedan yandığı gibi müesseseler hem solculardan, hem milliyetçilerden temizlenmeğe kalkılırsa, Türk Devleti felâketlerden kurtarılamaz. Bilhassa yapılması düşünülen reformlar, milliyetçi aydınlar ve ilim adamları eliyle gerçekleştirilmezse, istenilen netice hiç bir zaman elde edilemez. Çünkü gayri millî ve milletten kopmuş çevreler bu reformları da yozlaştırırlar. Bilânço, bundan önce de defalarca görüldüğü gibi, ülkemiz aleyhine daha büyük zararlarla kapanır. 27 Mayıs 1960'da yapılan millî bir hareketin, çok kısa bir zaman sonra nasıl dejenere edildiği ve Türkiye'nin bu günkü çizgiye gelmesinde birinci derecede menfî rol oynadığı unutulmamalıdır.

Devletimizi idare edenler Türk Milleti'nin sevgi ve güvenini kazanmağa önem vermeli ve dikkat etmelidirler. Üç-beş fıkra yazarı ile mahdut sayıdaki yarı aydınları memnun etmeğe çalışmak yerine 35 milyonluk milleti memnun etmek için gayret göstermek daha isabetlidir. Türkiye'nin dertleri gazetelerin yazdıklarından ibaret olsaydı ve yazarların verdikleri reçeteler bu dertlere çare teşkil etseydi, ülkemiz bu güne kadar defalarca kurtulurdu. Devlet adamlarımız, artık biraz da halkımızın gerçek dertlerine, ihtiyaçlarına ve isteklerine kulak vermelidirler. Halkımızın temayüllerine saygı duymalıdırlar. Halkımızın refah, huzur ve güvenliğini sağlıyacak tedbirlere öncelik vermelidirler. İstanbul ve Ankara'daki küçük bir yarı aydın gurubunun hoşuna gidecek, fakat Türk Milleti'ni huzursuz kılacak birtakım şekli reformlara girişmek hiç bir netice vermez. Çünkü esas olan milletin varlığının refah ve huzurudur. Halbuki bir asırdanberi bunun aksi yapılmıştır. Yani milleti değil de bürokrasi ve aydını memnun etmek düşünülmüştür. Artık bu yanlış tutumdan vazgeçilmelidir. Millî hedeflere doğru büyük hamleler yapılmalıdır.

Başta 1961 Anayasası olmak üzere, millî bünyemize uymayan bütün kanun ve mevzuat değiştirilmelidir.

Halkımıza karşı nasıl din istismarı yapılıyorsa, aydınlarımıza karşı da Atatürkçülük, Devrimcilik ve 27 Mayısçılık istismarı yapılmaktadır. Bu mefhumlara açık mânâlar verilerek, istismar edilmeleri önlenmelidir. Bunu da ancak milliyetçi ilim ve fikir adamları yapabilirler. Daha önce denenmiş hukukçulara vine baş vurulursa, mesele büsbütün çıkmaza girer.

Hürriyet ve Özerklik mefhumları da istismar edilmektedir. Bunlara da açıklık kazandırılmalıdır. Sınırları çizilmeli ve ihlâl edenler için ağır müeyyideler konulmalıdır.

Başta askerî okullar ve öğretmen yetiştiren kurumlar olmak üzere, devletin mühim kademelerinde vazife alacak kimselerin yetiştirdiği okullara öğrenci alınırken her hususta titiz ve dikkatli olunmalıdır. Bu okullarda Türk Tarihi, Türk Kültürü ve Türk Milliyetçiliği derslerine birinci derecede yer verilmelidir. Subay ve öğretmenlerin aşırı Milliyetçi, Ülkücü ve geniş kültürlü olmaları sağlanmalıdır. Bunlara Büyük Türkiye İdeali aşılanmalıdır. Bunlara, Siyonizm, Nurculuk, Ümmetçilik ve Kürtçülük hakkında doğru bilgiler verilmelidir.

Üniversitelere asistan ve öğretim üyesi alınırken, askerî okullara hoca ve konferansçı seçilirken, TRT'ye memur ve teknisyen tayin edilirken, ciddî bir tahkikat yapılmalıdır.

BAZI DİKKATLER:

Türkiyenin bütün öğretim kurumlarında anarşik hareketler görüldüğü halde Yüksek İslâm Enstitüleri ile İmam Hatip Okullarının bu hastalığa bulaşmamış olmaları, üzerinde düşünülecek bir keyfiyettir. Demekki dinî inanç ve manevî duygular gençleri komünizme ve anarşiye karşı korumaktadır. Diğer taraftan, komünist anarşistlerin en az nisbette olduğu diğer bir yer de Edebiyat Fakültelerinin Türkoloji ve Tarih bölümleridir. Çünkü buralarda Türk kültürü ve Türk tarihi okutulmaktadır. O halde gençleri ve hocaları komünizme karşı koruyan diğer bir kuvvet de millî kültür ve tarih şuurudur. İşte bu sebeple, komünizmle mücadelede başarıya ulaşmak için, aylınlarımızı millî kültür, tarih şuuru ve dinî inançlarla techiz etmemiz gerekmektedir. Nitekim, millî kültürden mahrum bırakılan ODTÜ, SBF ve Robert Kolleide ise durum bunun tam aksinedir.

O zaman bütün okulların eğitim ve öğretim programı milliyetçi ilim ve fikir adamları tarafından gözden geçirilerek düzeltilmelidir. Millî Eğitimin temel felsefesi, Türk milliyetçiliği, millî geleneklerimize bağlı ahlâkçılık ve maneviyatçılık olmalıdır.

Bir başka husus da şudur:

Türkiyemiz 1950 den beri zaman zaman patlak veren buhranlar geçirmektedir. Dikkat edilirse son 20 yılda görülen bu buhranlar gittikçe sıklaşmaktadır. Ayrıca da, daha mühimi, her buhran bir öncekinden daha şiddetli olmaktadır. Bu demektir ki 1971 den sonra doğacak buhran hem daha kısa aralıklarla gelecek, hem de şimdikinden daha şiddetli olunacaktır. Zira komünistler ve ikincileri daha dikkatle hazırlamaktadırlar. Devletimizi idare edenler ise, her defasında biraz daha gerilemekte ve düşmanlara tâviz vermektedirler. Komünistlerin 1961 den sonra süratle teşkilâtlanarak bütün müesseselere sızmış olmaları bu acı hakikatı doğrulamaktadır. Görülüyor ki, tâvizlerle, hem onu hem bunu memnun veya «idare etme» politikası ile komünizm önlenemiyor. Hele «denge siyaseti» denen şeyin tamamiyle devletimiz aleyhine işlediği anlaşılmış bulunuyor.

O halde, ele geçmiş olan bu yeni olağanüstü imkânlar çok iyi değerlendirilmelidir. Hem tâviz politikasından, hem de «denge taktiği» nden mutlaka vaz geçilmelidir. Bütün devlet organları, bilhassa TRT, Millî Eğitim ve üniversiteler, komünistlerden mutlaka temizlenmelidir. Eğer bu fırsat da kaçırılırsa, ikinci bir fırsatın ele gecebileceği çok şüphelidir.

BİR NOKTA DAHA:

Bugün milliyetçi Türk gençleri de anarşinin müsebbiplerinden biri gibi gösterilmektedir. Halbuki dünyanın her yerinde olduğu gibi bizde de milliyetçiler anarşik hareketlere karşı anti-tezdir. Yani bir tepki hareketi olarak doğmuştur. Eğer böyle olmasaydı, içinde bir tek milliyetçi gencin barınamadığı Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Sivasal Bilgiler Fakültesi, İstanbul Teknik Üniversitesi ve Robert Kollej gibi komünist yuvalarında anarşinin olmaması gerekirdi. Halbuki, en şiddetli ve müessir anarşik hareketler bu saydığımız yerlerde patlak vermiştir. Türk polisi ile 3,5 saat çarpışanlar Sivasal Bilgiler öğrencileridir. Türk askerine 6 saat silâhla mukavemet edenler ODTÜ militanlarıdır. Eğer bu okullarda da milliyetçiler birazcık teşkilâtlanmış olsalardı, komünistler bu derece azıtanıyacaklardır. Görülüyor ki, milliyetçiler anarşinin ot

(Devamı 10 ncu Sayfada)

OKURLARIMIZA

DEVLET, yepyeni bir mizanpajla, çok güç şartlar altında size ulaşabilmenin mutluğu içindedir.

Türk Devletinin bütünlüğü, bölünmezliği ve tarih boyunca varlığının devamı yolundaki Türk milliyetçiliğine manan DEVLET, bu güne kadar bu yolda doğ ruluğuna inandığını yazmıştır. Yazmaya da devam edecektir.

İçinde bulunduğumuz şartlar da, Türk Milliyetçiliği fikrinin daha geniş çevrelere ulaştırılmasını gerektirmekte, dolayısıyla da DEVLET'e büyük görevler düş mektedir.

DEVLET'in yayınını sürdürebilmesi abonelerin, abonelerini yenilemelerine ve satışını artırmalarına yardımcı olmalarına bağlıdır.

Bir mesele daha var ki; Onun için de Türklük şuuru taşıyanları, ahlâksız muhbirlere gereken dersi vermelerini diliyoruz.

DEVLET 115. sayısından itibaren Pazartesi yerine Salı günleri piyasaya çıkacaktır.

Gelecek sayıda buluşmak dileğiyle, saygılar.

Tanrı Türk'ü Korusun...

DEVLET

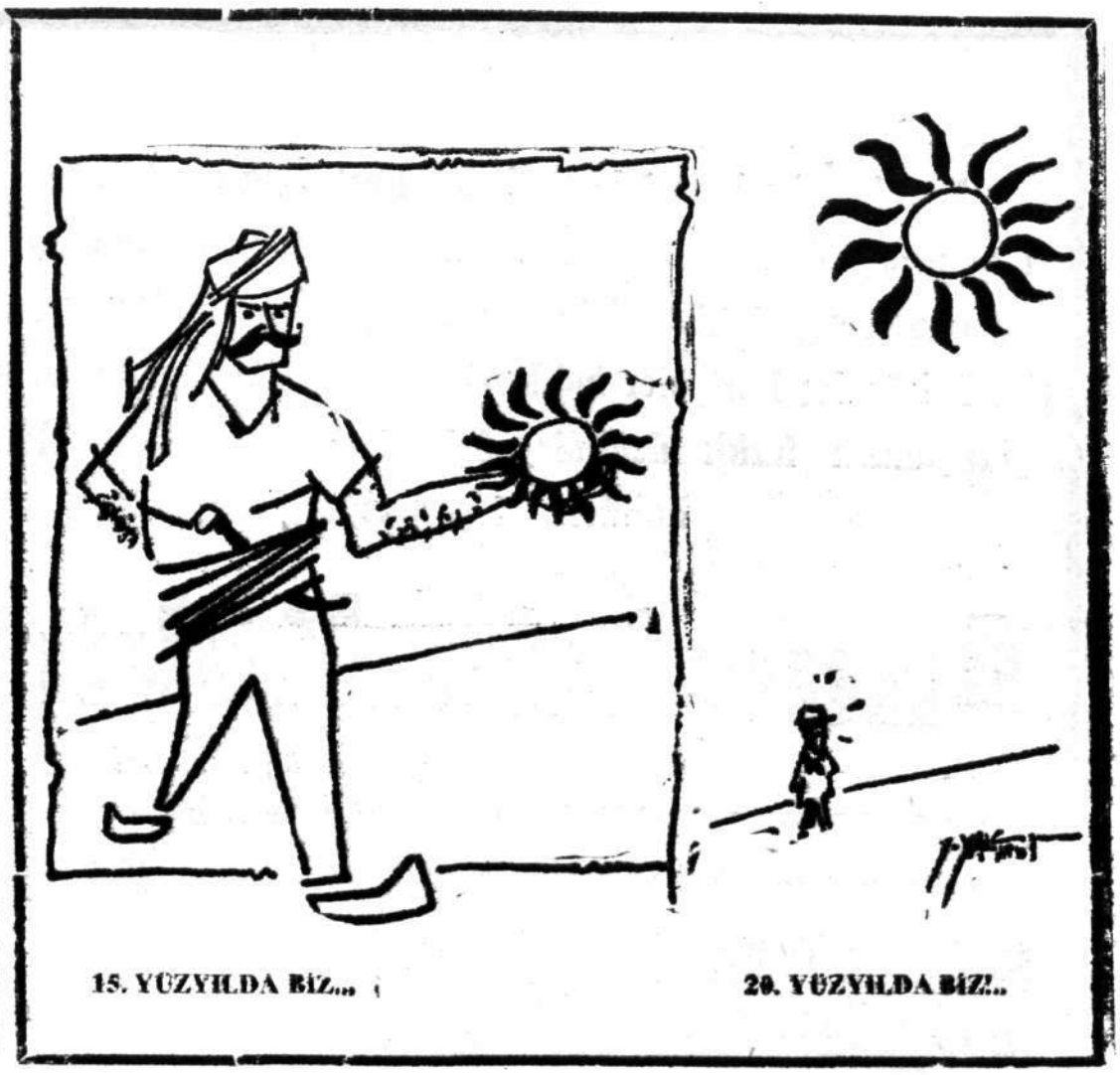

15. YÜZYILDA BİZ... 20. YÜZYILDA BİZ!..

DOKUZ IŞIK'ÇILARIN EL KİTAPLARI

1 — DOKUZ IŞIK'IN PRENSIBI:
— MILLIYETÇILIK
— TOPLUMCULUK

Milliyetçi Hareket'in Lideri Sayın Alparslan Türkeş tarafından Konya'da yapılan ve Dokuz Işık'çı dünya görüşünün esaslarını ortaya koyan konuşmayı havi broşür.

32 sayfa. 250 krş. Genç Ülkücülere 100 krş. tan ödemeli olarak gönderilir. Diğer toplu siparişlerde de 150 krş. tur.

2 — KOMUNIZM IHTILAL PROVASI
(15—16 HAZIRAN OLAYLARI

Ülkücü Işçiler Birliğinin ilk yayını olan bu broşür de 15—16 Haziran olayları çerçevesinde komünist işçi hareketleri anlatılıyor ve Türk Işçisine tutması gerekli yol tavsiye ediliyor.

36 sayfa. 250 krş 50 adetten fazla siparişlere 150 krş. tan, diğerleri için %20 tenzilatla gönderilir.

3 — DOKUZ IŞIK'DA EGITIM SISTEMI

Dokuz Işık Yayınları El Kitapları serisinden ilk eser. Bu kitapta Doç. Dr. Necmettin Hacıeminoğlu Milli Eğitimimizi geçmiş ve haldeki durumuyla eleştirip, gelecekteki eğitim politikamızla ilgili olarak milliyetçi açıdan tedbirler ortaya koyuyor. Dokuz Işık'çı Milliyetçi Türkiye'yi kuracakların mutlaka okumaları gereken bir kitap...

64 sayfa. 300 krş. Normal siparişler %20 tenzilâtla, 50 adetten fazla olanlar için 200 krş. tan gönderilir. 10 adetten az siparişlerde pul gönderilmesi rica olunur.

Yukarıdaki bütün kitaplar için istenen adresi P.K. 200 Kızılay — ANKARA'dır.

Dokuz Işık fikriyatını çeşitli dergi, mecmua, gazetelerde, şimdiye kadar çıkan yazılarıyla savunan kalemler TÖRE'de toplanıyor.

TÖRE'nin Haziran sayısındaki imzalar:
Doç. Dr. Erol Güngör, Doç. Dr. Necmettin Hacıeminoğlu, Dr. Alev Arık, Dr. Necmettin Sefercioğlu, Dr. Mertol Tulum, Asist. Cezmi Bayram, Asis. Enis Öksüz, Işık Sükan, Musa Sürgün, Mehmet Ali Tevfik. Abone olunuz, abone olunuz. Adres P.K. 211 Kızılay — ANKARA

Abone olunuz, abone olunuz.
Haberleşme Adresi: P.K. 211 Kızılay — ANKARA

Çözülen Komünizm

(Baştarafı Orta Sayfada)

Çevremde şahit olduğum bütün sıkıntılara rağmen içimde ki ses beni rahat bırakmıyordu. Hiç unutmam 1953 yılının 7 Aralığı 8 Aralığa bağlayan geceydi. Herzamanki gibi uyumuş ve geceyarısına doğru uyanmıştım. Meseleyi bir defa daha derinlemesine düşününce, inançlarımı saklamanın imkânsızlığını bir defa daha kabul ediyordum. O devirde Yugoslav komünist partisinin organı olan Borba gazetesi için, bazımın «ayrılıkçı» olarak nitelendirdiği bir makale serisi yazmıştım. Fikirlerimin beni, o kadar ümit, o kadar kan ve o kadar ıztırap pahasına beraberlerinde gerçekleştirmeye çalıştığım fakat sonunda hakikate aykırı ve gerçekleşmesi mümkün olmayan bir ideal peşinde koştuğum, onlarla birlikte gençlik ve olgunluk uğrunda yaktığım Merkez Komitesi üyesi arkadaşlarımla beni uyuşmazlığa sürükleyeceğini biliyordum. Karım Stefania odanın diğer tarafında sükûnetle uyuyordu. Bu huzursuzlukları kafamdan kovmaya çalışıyordum. Fakat muvaffak olamıyordum. Bir dönüm noktasında bulunuyordum. Öyle bir mukadder nokta ki orada, hayatımı, ümitlerimi ortaya koyacak, daha kötüsü belki de ailemi kurban verecektim. Hem bu mücadelede kazanma şansımın olmadığını da biliyordum. Troçki'nin kaderini düşünüyor, Stalin gibi ideal ve vicdanına ihanet edeceğime, mağlûp ve mahvolmak suretiyle bir Troçki'nin durumuna düşmeyi tercih ediyordum. Hem sanki mahkûmiyetim kesinleşmiş gibi, bu yüzden hapishanelerde, «İhanet» sebebiyle geçireceğim yılları bile düşünüyordum. Arkadaşlarımın ihanetine uğramış ailemin kapıldığı büyük dehşet karşısındaki durumumu ölçüp biçiyordum. Kendimi benim bir ermiş mi veya bir deli mi olduğumu anlamıyacak vatandaşlar arasında görüyordum. Fakat içimde açılan mücadele çarçabuk sona erdi. Uyku yüzünden dağılan düşüncemi toplamaya birkaç dakika yetmişti. Bu mücadeleyi kısa zamanda vicdanımın çizgisine göre neticelendirmeyi başarmış, zaaflarımı yenmiştim. Yatağımdan kalkmış, masamın başına geçmiş, birkaç kelime ile artık inandığım gerçekleri kâğıda geçirmiştim: Parti ileri gelenleriyle aramda doğan mutlak ayrılık, beni onlardan koparacak hususların mutlak karakteri, gücümün geçireceği imtihan, beni onların yolundan ayıran tutumum...

ANARŞİNİN KÖKÜ KAZINMALIDIR

(Baştarafı 9 ncu Sayfada)

caklarından biri değildir. Aksine anarşinin şiddetini kıran, zaman zaman onu durdurmağa çalışan millî bir kuvvettir. Bu hakikat böyle kabul edilmeyip de devletimiz yanlış tedbirlere baş vurursa milliyetçi güçlerin hem kolunu-kanadını kırmış olur, hem de şevk ve heyecanlarını öldürür. Hattâ, daha fenası, bundan sonra ortaya çıkacak bir komünist avaklan maya karşı milliyetçilerin mukavemet ve tepki gösterme cesareti sarsılmış olur. Gerek halkımız, gerekse milliyetçi aydın ve gençlerimiz: «Madem ki devletimiz bizi de anarşist sayıyor, bizi de suçlu görüyor, öyleyse bizler de KÖŞEMİZE ÇEKİLELİM» derler. Ve bundan devletimiz büyük zararlar görür. Onun için bugünkü mes'ul kişiler böyle bir hataya düşmemelidirler. Çünkü vatanın ve devletin asıl sahibi Türk Milleti ve onun milliyetçi aydınlarıdır. Türkiye'yi yıkılma tehlikesinden kurtarma mevkiinde olanların, Demirelin yaptığı gibi «tarafsız» davranması düşünülemez. Milletimizin ve milliyetçi aydınlarımızın komünistlerle kürtçüler hakkındaki kanaatları Ordumuzun görüşünden farklı da değildir. Öyle ise Ordu-Millet el ele hainleri tepeliyelim.

strateji

SLOGANLAR

Sloganlar, bir fikir hareketinin iddialarının, doktrininin ve hedeflerinin kitleleri kavrayıcı propaganda anlamında vurucu özetlemeleridir. Sloganlarla yapılan propaganda da en önemli unsur tekrardır. Sloganın konuşmalarda, yazılarda ve bildirilerde fırsat düştükçe tekrarı onun kafalarda bir daha unutulmayacak tarzda yer etmesini ve şuurlu olarak veya şuuraltının itmesiyle sloganın dayandığı fikir sistemi ve doktrine yakınlık duyulmasını sağlar. Sloganların kısa vadede eskimesi, demode olması düşünülemez. Her bildiride yeni, orijinal sloganlar kullanmaya çalışmak propaganda tekniğinin esaslarına aykırı büyük bir hatadır. Her bildiride, her konuşma ve yazıda bıkmadan, ısrarla az sayıda, fakat muhteva bakımından dolgun ve doktrinimizin özünü bir cümleyle ifade eden sloganlarımızı tekrarlayacağız.

Dikkat edilmesi gereken bir diğer husus sloganlarda ülke çapında birlik sağlanmasıdır. Sloganlarımız doktrinimizin özetlemeleri olduğu kadar bizim imzamız, mührümüz de olmalıdırlar. Türkiye'nin neresinde, ne maksatla olursa olsun kullanılan bir cümle kullanarak 9 Işık doktrinine bağlı bir ülkücü olduğunu herkese ifade edebilmelidir. Kaldı ki slogan birliğinin en önemli destekçisi ve ispatçısı dır.

Aşağıda ülkücülerin ana sloganlarını veriyoruz Bunlar, teşkilâtlarımızın ve Türk toplumunun her kesimi için ve her gayeyle kullanabilecekleri geniş kapsamlı sloganlardır. Muhakkak ki özel bir olay meydana geldiğinde veya özel bir toplum kesimine - meselâ yalnız işçilere - hitap edilen bildiri veya konuşmalarda duruma veya kesime uygun başka sloganlar da bunlara eklenebilir. Ancak aşağıdakilerin de tekrarlanması gereklidir.

Ana sloganlar:

1 — Millî Devlet - Güçlü İktidar
2 — Millî Sanayi - Güçlü Ekonomi
3 — Bütün Türkler Bir Ordu
4 — 9 Işıkla İlimde, Teknikte, Ekonomide Atom Çağı Türkiyesi'ne
5 — Herşey Türk İçin, Türk'e Göre, Türk Tarafından
6 — Yaşasın Büyük Türk Milleti ve Onun Ölümsüz Devleti
7 — Türk Devletini Parçalatmayacağız - Türk Milletini Böldürmeyeceğiz
8 — Milliyetçi Türkiye
9 — Anarşiyi Biz Yeneriz.

★ ★ ★

GENÇ ÜLKÜCÜLER TEŞKİLÂTI

ŞUBELERDEN HABERLER

Genç Ülkücüler Teşkilâtı Samsun Şubesi ikinci olağan kongresini 25 Nisan 1971 tarihinde Teşkilâtın Samsun binasında yapmıştır.

Başkanlığa tekrar Osman Kara seçilmiştir.

Simav Genç Ülkücüler Teşkilâtı 29 Mayıs'ta Simav'da Malazgirt Zaferinin 900. Yıldönümünü kutlamak için bir Malazgirt gecesi düzenlemiştir. Bu geceye Refet Körüklü, Arif Nihat Asya ve Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu da katılarak günün önemini belirten konuşmalar yapacak ve şiirler okuyacaklardır.

Balıkesir Genç Ülkücüler Teşkilâtı, kültür ve eğitim çalışmalarını 15 günde bir çıkardıkları AKIN bülteni ile yürütmektedirler. AKIN gazetesinin verdiği habere göre Havranda da Genç Ülkücüler Teşkilâtını kurmak için çalışmalara baslanmıştır.

BİLDİRİLER

Simav Genç Ülkücüler Teşkilâtı yayınladığı bir bildiri ile Avukat Gültekin Tüfek'e yapılan saldırıyı şiddetle yermişlerdir. Ayrıca Simav'lılara hitaben yayınlanan diğer bir bildiri de Türk Milleti için tek kurtuluş yolunun DOKUZ IŞIK millî doktrininde olduğu belirtilerek şöyle denilmiştir:

«BÜYÜK TÜRK MİLLETİ : Tarih boyunca şan ve şerefle yaşamış kesintisiz Devlet ve 17 büyük İmparatorluk kurmuş olan Türk Milleti. Seni öz varlığından ayırmak isteyen eller var. Senin Dininе, Diline, Örfüne, Adetine el atmak isteyen yabancı fikirlerle boyanmış başka milletlerin şakşakçılığını yapan kimseler var.

Biz Türk Milliyetçileri bu hareketlere set çekip dur demek için memleketin her tarafında olduğu gibi Simav Genç Ülkücüler Teşkilâtını kurmuş bulunuyoruz.

Bu uğurda kanımız ve canımız Türk Milletine feda olsun.

Türk Milletinin kurtuluş yolu; ne Kapitalizm ve Komünizmdir.» Şeklinde devam etmekte ve Türkiye'yi kurtaracak tek yolun yüzde yüz yerli Türk milletinin ruhundan çıkmış millî, 9 Işık doktrini olduğu belirtilmektedir. Bildiri «bizi ne Rusya ne Amerika ne de **başka bir devlet kurtarır. Bizi ancak biz kurtarırız»** sözleriyle sona ermektedir.

Balıkesir Genç Ülkücüler Teşkilâtı AKIN adlı yayın organlarında halkın sıkıyönetimden memnun olduğu belirtilmekte, Ülkücü Atatürkçü milliyetçi Türk gençliğinin bugüne kadar Türkiye'yi bölmek istiyen hareketlere karşı nasıl direndiği anlatılmakta ve bildiri şöyle devam etmektedir:

«Ülkücü Gençliğin vatan düşmanlarına karşı verdiği mücadelenin mahiyeti anlaşılmış ve bütün vatanseverler komünizme karşı millî cephede yer almışlardır. CUMHURİYET TARİHİMİZDE TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNİN EN AKTİF VE ŞUURLU HAREKETLERİ KOMÜNİZM VE VATAN HİYANETİNE KARŞI OLMUŞTUR. ÜLKÜCÜ GENÇLİĞİN MÜCADELESİ MUTLAKA ZAFERLE SON BULACAKTIR. YAŞASIN TÜRK SİLÂHLI KUVVETLERİ - YAŞASIN ÜLKÜCÜ GENÇLİĞİN MÜCADELESİ.»

ÜLKÜCÜ ÖĞRETMENLER SENDİKASI

Ülkücü Öğretmenler Sendikasının Ankara İl Şubesini kurmak üzere seçkin bir öğretmen ve öğretim üyesi topluluğu çalışmalara başlamıştır. Verilen bilgiye göre Ülkü-Sen Ankara Şubesi önümüzdek günlerde faaliyete geçecektir.

Teşkilâtın Türkiye sathında yayılması hızlı bir tempo ile devam etmektedir. Geçen hafta içinde Ordu, Salihli, Demirci, ve Beykoz (İstanbul) şubelerinin açılması için yetki belgeleri verilmiştir.

ÜLKÜ-SEN GENEL MERKEZİNİN ÇALIŞMALARI

Üniversite giriş imtihanlarında ülkücü gençlerimizin üniversiteye girişlerini sağlamak ve onlara yardımcı olmak için Ülkü-Sen Genel Merkezince «Üniversiteye Giriş Hazırlık Kursları» açılması düşünülmektedir. Bu kursların en kısa zamanda temini için Genel Merkezde yoğun bir çalışma sürdürülmektedir

ÜLKÜCÜ İŞÇİLER BİRLİĞİ

ÜLKÜCÜ İŞÇİLER BİRLİĞİ

Ülkücü İşçiler Birliğine bağlı ocaklardan gelen temsilciler hafta içerisinde Genel Başkan Salih Dilek'in başkanlığında toplanmışlardır.

Birliğin çalışmalarını gözden geçirip; daha iyiye, 100 milyonluk Milliyetçi Türkiye Ülküsüne bir an önce kavuşma mücadelesinde Birliğin alacağı görevleri tespit edip, yeni bir çalışma düzenine girmişlerdir.

Genel Sekreter Muhittin Çolak Teşkilâta bir genelge göndererek ocakların Genel Merkeze normal zamanlarda ayda bir olağanüstü durumlarda her hafta rapor göndermelerini, haberleşmenin sekteye uğramadan yapılmasının lüzumunu belirtmiştir

Genel Başkan Salih Dilek başkanlığında; Genel Sekreter Muhittin Çolak, Ankara Ocağından Faruk Berberoğlu'ndan müteşekkil heyet, Türk işçisi üzerinde müessir bir rol oynıyan sendika yöneticileriyle görüserek, karşılıklı istek ve temennilerde bulunup, Ülkücü İşçiler Birliğinin felsefesini anlatmaya devam etmektedirler.

Türkiye'nin her yerinde sür'atle teşkilâtlanıp, D.İ.S.K.'in karşısına her yerde, her an çıkan Ülkücü İşçiler Birliğinin Elâzığ Ocağı da kurulmuştur. Samsun Ülkücü İşçiler Birliği tarafından kurulan tiyatro kolu faaliyetlerini hızlandırıp, Komünizm ve Kapitalizmi yeren, Türk ideolojisinde işçi - emek ilişkilerini anlatan bir oyun 5 Haziran'dan itibaren sahneye konulacaktır.

Ülkücü İşçiler Birliği Samsun Baskanı Ziya Kavla ile görüşen Genel Baskan Salih Dilek tiyatro faaliyetlerinin eksiksiz oynayabilmesi ve her ocağın fikriyatımızı yansıtan tiyatro faaliyetlerine kısa zamanda baslıyacaklarını, gerekli her seyin temin edileceğini belirtmiştir.

MİLLİYETÇİ TÜRKİYE

MİLLİYETÇİ — TOPLUMCU DÜZEN DOÇ. DR. KURT KARACA P.K. 284 BAKANLIKLAR — ANKARA

İLÂELİ 4. BASKISI ÇIKTI, FİATI : 10.— TL.

DOKUZ IŞIK'TA

EĞİTİM DÜZENİ

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI: 300 KURUŞ

KOMÜNİZMİN İHTİLÂL PROVASI

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI: 250 KURUŞ

MİLLİYETÇİLİK-TOPLUMCULUK

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI : 300 KURUŞ

Dündar Taşer

MESELE

27 Mayıs'ın Düşündürdükleri

27 Mayıs, on bir yıl önce Türk ordusunun, vatansever duygularla, milliyetçi fikirlerle hürriyeti bir daha yıkılmaz derecede sağlam temellere oturtmak için giriştiği hareketin yıl dönümdü.

Bu hareketi hazırlayıp başarıya erdiren subaylar ne kadar dürüst, dost ve heyecanlı, birbirlerine karşı sadık, vefalı ve bağlı idiler. Kimseye garezleri yoktu, hatta devirdikleri iktidarın liderlerine bile!

O sabahın tebliğleri eski iktidarın sahipleri için sayımlı saygılı sıfatlarla doldudur Sonra? Sonra, işin içine profesyonel politikacılar, bölme ve parçalama ustaları, nifak ve husumet pirleri girdi. Resmen ve âlenen hayır isteyen, iyi temennilerde bulunan, doğru yol gösteren bu siyaset erbabı el altından neler çevirdiler, neler söyledileri, neler uydurdular, herkesi birbirine nasıl düşürdüer, ibret ve hayret seyredilmeye değer.

M.B.K.'nin 38 üyesi vardı, bir de onarın en yakınında bulunan tam güvendikleri arkadaşları. Önce o çevreye el attılar. Siz niye (MBK) üyesi değilsiniz. Sizin hakkınız yenmiştir. Asıl işi siz yaptınız da neden ikinci plâna düştünüz gibi sözlerle haset ve iğbirar hislerini uyandırdılar. Arkasından MBK üyeleriyle temasa geçtiler, her üye için bir ekip kuruldu. Dostu, hısımı, hemşehrisi bulundu ve onunla irtibata ona telkinde bulunmaya memur edildi.

Genel yapı böylece tesbit edildikten sonra bu duvarı yıkmak için gayretler başladı. İlk iş bu duvardan bir taş sökmekti. Biliyorlardı ki bir taşı oynattılar mı duvar gücünü kaybedecek ve çökecektir. Ondan sonra enkazı bir tarafa yığıp yerine istedikleri gecekonduyu oturtmak kabildir.

Oynatılacak ve sökülecek taşı tesbite gelmişti sıra. Kim olmalıydı bu. Kısa bir tetkikten sonra «TÜRKEŞ» ismi üzerinde karar kıldılar. Başbakanlık müsteşarlığını yapıyordu. CHP iktidarı devrinde ismi bazı olaylara karıştırılmıştı. Gerçi bütün ithamlardan beraat etmişti amma olsun. Bu nokta kaşına, kaşına yara edilebilirdi.

Bir yandan CHP'ye dayalı basın, bir yandan da kulak gazetesi harekete geçirildi, önce yavaş yavaş yarım sözlerle, imalarla; sonra daha yüksek dozda iftiralar atıldı. MBK üyelerinin geri kalanı için övgüler, beğeniler söylendi Övülen kişi memnun, yerilen kişi müteessir birbirine karşı soğuk hisler doğdu. Sonra övülen kişilerle özel temaslar istişareler yapıldı. Dr. Afet İnan'ın Kızılaydaki evinde Ekrem Acuner, Fikret Kuytak, İsmet İnönü, İsmail Rüştü Aksal buluştular ve MBK içinde ihanet plânı hazırlandı MBK içinde anlaşmazlık yaratılmış komite ikiye bölünmüştü. Bu bölümlerden biri diğerini bertaraf edecekti, kimi tasfiye edecek ise etsin neticede zaafa uğrayacak ve CHP iktidarına yol açılacaktı. Hesap ettikleri gibi oldu. 3 Kasım da MBK'nin 14 üyesine karşı diğerlerinin tertiplediği komplo başarıya ulaştı ve geri kalan 23 kişi CHP'nin yörüngesine girmek zorunda kaldı. O günlerde çıkan Akis dergisini hala saklarım. Akıllı trio, başarılı kuartet gibi lejanlarla süsl ürejimler sayfaları doldurmuştu. Eski arkadaşlarımız memnun ve mesut sıra sıra dizilip poz vermişlerdi.

Gidenlerin aleyhinde yazılanlar ise ne zavallı lâflardı. Kabibay'ın kafası büyükmüş, Özdağ konuşurmuş, Esin aklı evvelmiş gibi şeyler.

Ya vaatler; Senato kurulacak, 23 kişi oranın tabii üyesi olacak, herkes onları sayacak, onlardan akıl soracak, kapının önüne 23 tane altın heykel dikilecek. Herbiri bir Atatürk olacak.

Bu oltaları yutanlar CHP'nin emrinde her isteği yerine getirdiler. Kurucu meclis açıldı anayasa yapıldı, seçimler oldu. Sonra İnönü hükümete geldi iktidar el değiştirdi. Tabiî Senatör olan eski MBK üyelerinin gereği de kalmadı ve CHP onları silkeleyip attı. Akis'te resim altları da değişmişti. Küçümseme ifade ediyordu .Ahmet Yıldız'ın altındaki lejant «Aman ne yıldız» olmuştu. Diğerleri için de öyle şeyler yazılıyordu.

Bütün bu oyunlar, küçüklükler, daleveralar ne sonuç verdi? Hiçç!... Çalkantılarla dolu bir İnönü devrinden sonra seçimler yapıldı. S. Demidel iktidara geldi. Acemilik, bigânelik, tedbirsizlikle dolu 5-6 sene geçti ve tekrar başa dönüldü.

12 Mart günü üç maddelik bir muhtıra okundu ve S. Demirel çekilip gitti. CHP lideri önce «Demokrasi yürüyor» dedi. Akşama doğru «Yani temenni ediyorum» diye ilâve etti. Ertesi gün «Halk yeni bir ordu kurar» diye tehdite geçti

Bunun üzerine Cumhurbaşkanından bir mektup geldi. «Nihat Erimi başbakan tayin ettim, kaytsız şartsız destekleneceektir» mealinde. Muhtıra sahiplerinin kararlılığı böylece ifade edilince sayın İnönü «Siz bilirsiniz» deyip bir adım geri çekildi.

Bu arada, yine bankalar basıldı, adamlar kaçırıldı ayaklanmalar düzenlendi, kabine 2359 sene sonra tam netice verecek. Reform tasarıları yaparken, anarşi dozunu artırıp gelişmeye devam etti ve Sıkı Yönetim ilânı zaruret oldu. Bundan sonra da işler durulmadı. Bir diplomat kaçırıldı ve öldürüldü. Bu ölümü önlemek için Başbakan idari ve Siyasi İşler Yardımcısı canileri tehdit etti. Akşama kalmadan kabine sözcüsü Adalet Bakanı İsmail Arar konuştu ve bu tehdidin ika edilemiyeceğini anlattı. Bir iki gün sonra Başbakan «İnönü ile görüştükten sonra» yardımcısının «Kesin emir» mahiyetindeki bildirisini valilerin yanlış anladığını iddia edip karışık hale soktu, yanlış anlayan vali kimdi, kendisine ne yapılmıştı o belli olmadı; hâlâ da belli değil. Yalnız Başbakan, başbakan yardımcısı, kabine sözcüsü radyo vasıtasıyle birbirini tavzih edip durdular.

İşler bu minval üzere iken sıkı yönetimin uzatılması için TBMM de müzakereler açıldı. CHP'nin bölme, parçalama ve yıkma usullerini bilenler müzakereleri merakla takip ettiler. Merak edilen şey duvarı yıkmak için hangi taşı sökmeye uğrayacağı idi.

Necdet Uğur CHP adına söz alınca mesele anlaşıldı. Şimdilik Cumhurbaşkanı, Genel Kurmay Başkanı, Kuvvet Komutanları ve Sıkıyönetim komutanlarına dil uzatmayı uygun bulmuyorlardı. Amma duvarı yıkmak zamanının geldiği ne karar verdikleri de belli idi.

Sökmek istedikleri ilk taş İstihbarat teşkilâtı idi galiba. Bütün güçleri ile istihbarata yüklendiler. İnönünün de fikirlerini kapsadığı ayrıca belirtilen sözler şöyle.

«Devlet teşkilâtı ve istihbarat teşkilâtı temelinden yeniden düzenlenmeye muhtaç göründüğü halde henüz ciddi bir tedbir alınmamıştır.»

«Böyle bir istihbarat ve hükümetle halk arasında bu çeşit bir kayıtsızlık başımıza daha büyük belâları, şimdiye kadar getirmemişse, milletçe iyi talihimize yormalıyız.»

Başımıza gelenin belâ olduğu kabul edildiğine göre «Gökte yem aramak için uçan kuşa komünist diyorsunuz» iddiasının vahim bir hata olduğu da itiraf edilmiş oluyor mu acaba?

«İyi bir istihbarat teşkilâtı sıkı yönetimin de her türlü devlet tatbikatının da ilk adımıdır.»

«Nerede ise bütün okur yazarları tutuklama usullerinden vazgeçilebilir.»

Sayın CHP sözcüsü hem başımıza belâ olduğunu kabulleniyor. Hem de uygulamalara dolu dizgin saldırıyor.

«Öğretmenler, profesörler aleyhinde her cesareti kıracak davranışlar bir an evvel son bulmalıdır.» Acaba hangi cesareti savunuyorlar. Öğrencisine komünist telkini yapmak eyleme kışkırtmak, polise saldırmak ve ODTÜ yurduna askere karşı koydurmak cesaretinin mi kırılmasından endişe ediliyor?.

Asıl garabet bütün bu kötüleyici sözlerden sonra verilen şu hükümde:

«Son uygulamalarla şehir gerillâsının temelleri çökmek yolunu tutmuştur.»

Yapılan işler, yanlış ve temelsiz de nasıl olup gerillanın temelini çökertiyor. Anlaşılır şey değil.

Fakat konuşmanın gayesi bütün bu iddiaların kendisi değildir. Bir yeri tutar görünüp bir yere vurmak bir taş sküp duvarı yıkılacak duruma sokmaktır .Biz başımızdan geçtiği için biliriz. Endişemiz şu: İnönü ve CHP sahneye çıkmıştır. Duvarı yıkmaya karar vermiştir. Gâh överek, gâh yererek bir 13 Kasım uygulamasını hazırlanmaktadır?. Bu kadar tecrübeden geçmis zevatın bu oyuna düşeceğine ihtimal verilmez.

İpekçi'nin Küçük Hatası

İstanbul'daki İsrail Başkonsolosunun gerillacıları tarafından öldürülmesi üzerine Milliyet Gazetesinde tanınmış yazar Abdi İpekçi'nin bir baş makalesi yayınlandı. Başmakalenin ilk iki paragrafı avnen aşağıdadır:

Öldürdünüz.

Ne oldu? Ülkemiz tam bağımlıydı da tam bağımsız mı oldu? Demokrasi sahte idi de, gerçeğine mi kavuştuk? İç ve dış sömürüleri mi önlediniz? Sosyal adaleti mi gerçekleştirdiniz? Türkiyenin şanını, şerefini mi yükselttiniz?

Tam tersine... 1961 Anayasasının getirdiği hakların ve özgürlüklerin ışığında olumlu hedeflere yönelmiş bir ulusun geleceği ile oyuncak gibi oynadınız O yöndeki umutları yitirdiniz. Yıllarca giderilmeyecek zararlar verdiniz. Her hareketiniz o zararları artırmaktan başka birşeye yaramıyor Halkı bilinçlendireceğini sandığınız eylemlerinizi sürdürdükçe halkın nefretini, lânetini çekiyorsunuz.

Sayın İpekçi küçük bir hata yapmış. Gerillacıların hedefi birinci paragrafta vazılanları kılıf olarak kullanıp, ikinci paragraftakileri gerçekleştirmektir Bunu kendi gazetesinde on beş günden beri yayınlanan bir yazı serisinden de öğrenebilirdi.

Aslında İpekçi kültürlü bir kimsedir Komünizmi, onun yeryüzündeki teşkilâtlarını ve eylemlerini pek iyi bilir. Yalnız yıllardanberi Türkiyedeki komünistleri savuna savuna sövledikleri - ne kendisi de o kadar inanmış ki, kılıfla, hedefi karıştırmış.

Küçük bir hata!.

DEVLET
ev Türk kendine dön

Sahibi: İbrahim METİN ★ Yazı İşleri Müdürü: Tevfik Fikret KILIÇKAYA ★ Umumi Neşriyat Müdürü : Mehmet Nedim BUDAK ★ İdari İşler: Osman ÇAKIR ★ Haberleşme adresi: P.K. 284 Bakanlıklar . ANKARA ★ İdare yeri: Bedesten İçi. Bedesten Han Kat: 4 Nu: 7. KONYA ★ Ankara Temsilciliği Telefon: 12 58 10 ★ Para Havale adresi: DEVLET Posta Çeki Nu: 10021849

Abone: Yıllık 70.— Altı aylık 35.— TL. Dış ülkeler için ücret iki misli ★ Dağıtım: GAMEDA ★ Dizgi ve Baskı Güneş Matbaacılık T.A.Ş

ANKARA